

GAZETA SAMORZĄDOWA

Październik 2021 r. nr 010 (322) • www.ozimek.pl • www.bip.ozimek.pl

cena 2,50 zł (w tym 5% VAT)

Zaproszenie do Młodzieżowej Rady Miejskiej

Zapraszamy do

MŁODZIEŻOWEJ
RADY
MIEJSKIEJ

A W TYM NUMERZE:

Odbiór mostku w Groźcu	str. 2
Kluczowe decyzje podczas sesji Rady Miejskiej	str. 4
Oktoberfest w Szczedrzyku i Krasiejowie	str. 12
Dzień Edukacji Narodowej	str. 20-21
Przedstawiamy nową dyrektor PP nr 2 w Ozimku	str. 26

Na stronie www.ozimek.pl oraz na gminnym profilu na Facebooku będziemy na bieżąco informować o szczegółach dot. Młodzieżowej Rady Miejskiej.

Więcej na str. 4

9 771234 605002

BURMISTRZ INFORMUJE

Rewitalizacja rzeki Białka w Grodźcu

We wtorek 28.09.2021 r. oddano do użytku zjazd z przepustem nad rzeką Białką w Grodźcu. Inwestycja ta była bardzo długo wyczekiwana przez mieszkańców Grodźca.

Most drewniany istniał w tym miejscu już w czasach powojennych i stanowił ważny historyczny ciąg komunikacyjny. Niestety został wyłączony z użytku ze względu na zły stan techniczny i zagrożenie dla użytkowników. Podczas przekazania obecni byli Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**, Radny miejski **Krzysztof Kleszcz**, Sołtys Wsi Grodziec **Zdzisław Adamski**, wiceprezes Stowarzyszenia „Nasz Grodziec” **Jan Karpa** oraz **Kajetan Sowa** – właściciel firmy P.H.U. LARIX Sp. z o.o, firmy odpowiedzialnej za wykonanie prac.

W ramach inwestycji zostały wykonane następujące prace: rozbiórka istniejącego zjazdu wraz z obiektem mostowym, wykonanie nasypu i konstrukcji nawierzchni zjazdu, wykonanie chodnika na zjeździe, montaż wyposażenia mostu, roboty wykończeniowe i porządkowanie terenu.

Przebudowa zjazdu połączyła drogę krajową nr 46 z ul. Częstochowską (tzw. ul. Częstochowska II). Całkowity koszt inwestycji w wysokości **129 436,05 zł** pokryto ze środków własnych gminy.

Lucja Furman

Rozmowy o sieciowym ciepłe niskoemisyjnym

We wtorek, 14 września, Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek** oraz Prezes PGKIM **Roland Wrzeczono** odbyli spotkanie z Wojewodą Opolskim **Sławomirem Kłosowskim**, podczas którego omówiono m.in. sprawy związane z generacją sieciowego ciepła niskoemisyjnego oraz inwestycje oświatowe i drogowe w Gminie Ozimek.

„Rozwój Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Antonowie, której Gmina Ozimek jest 100 procentowym udziałowcem ma dla nas priorytetowe znaczenie. Zapewnienie mieszkańcom taniego i proekologicznego ciepła jest niezmiernie ważne, dla nas i dla środowiska. To ogromne inwestycje, do których realizacji niezbędne są środki z budżetu państwa, o których rozmawialiśmy z Wojewodą Opolskim” – dodaje Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**.

Emilia Jendryassek

Nowe miejsca parkingowe w Ozimku

W dniu 15 września 2021 r. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek podpisał umowę na zadanie pn. „Budowa miejsc parkingowych oraz miejsc utwardzonych przy ul. Lipowej oraz przy ul. Gen. Wł. Sikorskiego w m. Ozimek - etap I”. Wykonawcą robót będzie firma PROTECT BUILDING, którą reprezentuje Pan Łukasz Mikoda.

W ramach zadania przewiduje się utwardzenie terenu z kostki betonowej na potrzeby miejsc postojowych dla samochodów osobowych oraz dodatkowo remont drogi dojazdowej do miejsc postojowych poprzez wykonanie nowej nawierzchni z betonu asfaltowego. Całkowita wartość przedsięwzięcia wynosi 228 426,71 zł.

„Zależy nam, aby komfort życia mieszkańców stale się poprawiał. Otrzymywaliśmy sygnały od lokalnej społeczności, iż oczekuje takiej inwestycji, tym bardziej cieszy nas fakt, że już wkrótce spełnimy ich życzenie” – dodaje **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**.

Marcin Widera

Dobra współpraca z Zarządem Województwa Opolskiego

Spotkanie Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka z Marszałkiem Województwa Opolskiego Andrzejem Bułą w dniu 15 września miało na celu podsumowanie współpracy z Zarządem Województwa, a w szczególności omówienia przyszłych wspólnych działań z Marszałkiem.

Spotkanie było okazją do swobodnej wymiany poglądów na temat przyszłego RPO 2021-2027 i związanych z tym zamierzeń Gminy Ozimek. Podczas rozmów poruszono również temat Młodzieżowej Rady Miejskiej w Ozimku oraz w kontekście przyszłorocznych jubileuszy Gminy Ozimek z miastami partnerskimi dobrych praktyk wspólnego świętowania europejskich wartości.

Wsparcie idei wspólnej „Europejskiej Rodziny” jest dla Gminy Ozimek bardzo ważne. Współpraca z naszymi zagranicznymi partnerami przynosi nam szereg korzyści – realizując wspólne inicjatywy, projekty i inwestycje, które przekładają się pozytywnie na rzecz naszych mieszkańców. – podsumowuje Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**.

Emilia Jendryassek

Pomoc żywnościowa w Gminie Ozimek

Dnia 20 września 2021 r. po raz kolejny Gmina Ozimek we współpracy z Ośrodkiem Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku oraz Miejskim Ośrodkiem Sportu i Rekreacji w Ozimku przekazała blisko 6 ton żywności w ramach Programu Operacyjnego Pomoc żywnościowa 2014-2020.

Podprogram 2020, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, który ma na celu udzielenie wsparcia osobom doświadczającym najgłębszych form ubóstwa poprzez udostępnienie pomocy żywnościowej w formie paczek.

Program skierowany jest do osób, które znajdują się w trudnej sytuacji i uzyskują niski dochód. Dotychczas z tej formy pomocy korzysta 200 mieszkańców gminy.

Nabór do programu pomocy jest prowadzony cały czas. Wnioski można składać w budynku urzędu – w Ośrodku Integracji i Pomocy Społecznej.

Justyna Giemza

Zapadły kluczowe decyzje podczas sesji Rady Miejskiej w Ozimku

Podczas ostatniej sesji Rady Miejskiej w Ozimku, która miała miejsce w poniedziałek 27 września br. podjęto 23 uchwały: w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miejskiej i nadania jej statutu; w sprawie uchylenia uchwały w sprawie upoważnienia Dyrektora Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku do prowadzenia postępowania w sprawie świadczeń pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Gminy Ozimek.

W sprawie określenia zasad, trybu przyznawania i pozabawiania oraz wysokości stypendiów za osiągnięte wyniki sportowe w krajowym i międzynarodowym współzawodnictwie sportowym; w sprawie wysokości i zasad ustalania oraz rozliczania dotacji celowej dla podmiotów prowadzących niepubliczne żłobki i kluby dziecięce na terenie Gminy Ozimek; w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych przedszkoli i szkół prowadzonych na terenie Gminy Ozimek, a także trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania; w sprawie uchylenia uchwały XV/115/07 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie opłaty od posiadania psów oraz zwolnień od opłaty; w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości; w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta Ozimka, Nowej Schodni, części wsi Antoniów oraz części wsi Schodnia; w sprawie powierzenia spółce Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej Sp. z o.o. z siedzibą w Antoniówie, ul. Powstańców Śl. 54, zadania własnego Gminy Ozimek; w sprawie wyrażenia zgody na nieodpłatne przejęcie przez Gminę Ozimek prawa użytkowania wieczystego gruntu wraz z prawem własności zabudowy nieruchomości wraz z obciążeniami opisanymi w protokole uzgodnień; w sprawie zmiany budżetu gminy na 2021 rok; w sprawie zmiany wieloletniej prognozy finansowej oraz 3 uchwały w sprawie wyrażenia zgody na zbycie mienia gminnego i 8 uchwał w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy dzierżawy w trybie bezprzetargowym.

Magistrat Ozimka zaproponował uchwałę w sprawie uchylenia uchwały XV/115/07 Rady Miejskiej w Ozimku z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie opłaty od posiadania psów oraz zwolnień, którą zaakceptowali radni. Dzięki tej decyzji nie będzie już pobierana opłata za posiadanie psów na terenie Gminy Ozimek, co jest bardzo dobrą wiadomością dla miłośników czworonogów.

Uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na nieodpłatne przejęcie przez Gminę Ozimek prawa użytkowania wieczystego gruntu wraz z prawem własności zabudowy nieruchomości wraz z obciążeniami opisanymi w protokole uzgodnień Rada Miejska umożliwiła przejęcie przez Gminę Ozimek od Polskich Kolei Państwowych s.a. działki, na której znajduje się dworzec kolejowy w Ozimku. Dzięki tej decyzji władarze gminy otrzymali zgodę na finalizację intensywnych rozmów odnośnie przejęcia przez gminę tego strategicznie ważnego obiektu. Planowana jest modernizacja zabytkowego budynku, co przełoży się na zwiększenie jego funkcjonalności oraz poprawę wizerunku naszej gminy.

Zabezpieczono już środki na realizację zadania w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych. Modernizacja jest naszą odpowiedzią na wieloletnie liczne prośby i uwagi mieszkańców odnośnie poprawy estetyki i bezpieczeństwa dworca PKP – dodaje Burmistrz Wieszołek.

Ponadto Burmistrz Ozimka przedstawił sprawozdanie z działalności za III kwartał 2021. Rajcy dokonali także oceny bezpieczeństwa na terenie miasta i gminy oraz rozwoju gminy w dziedzinie sportu, rekreacji i turystyki. Nagranie z sesji znajduje się na stronie www.ozimek.pl.

Marcin Widera

Zapraszamy do Młodzieżowej Rady Miejskiej

Dotychczas w gminie nie funkcjonowała Młodzieżowa Rada Miejska. Licząc na rozwój polityki młodzieżowej w gminie i mając nadzieję, że przyniesie ona wiele korzyści dla młodego pokolenia, mieszkańców oraz samorządu Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek zawnioskował o utworzenie tego organu.

Rajcy przychyliłi się do argumentacji i przyjęli uchwałę w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miejskiej i nadania jej statutu. Już dziś zapraszamy młodych mieszkańców naszej gminy do aktywnego uczestnictwa w kreowaniu kierunków rozwoju naszej małej ojczyzny.

Zapraszamy osoby w wieku od trzynastego do dwudziestego szóstego roku życia, chętne do

współpracy do śledzenia naszej strony internetowej www.ozimek.pl oraz profilu Gminy Ozimek na Facebooku, gdzie będziemy na bieżąco informować o szczegółach dotyczących Młodzieżowej Rady Miejskiej. Jeszcze raz bardzo serdecznie zapraszamy naszą młodzież!

Marcin Widera

Akcje szczepień przeciw COVID-19 w Gminie Ozimek

W miesiącu wrześniu i październiku w Gminie Ozimek przeprowadzono dwie akcje szczepień. Podczas tegorocznego Święta Mostu i Żeliwa w dniach 11-12.09.2021 r. oraz w trakcie i po niedzielnej mszy św. na placu parafialnym w Ozimku w dniu 3.10.2021 r. działały mobilne punkty szczepień przeciw COVID-19.

Organizatorem akcji była Ochotnicza Straż Pożarna w Pustkowie, przy współpracy z Urzędem Gminy i Miasta w Ozimku. Głównym celem było zaszczepienie jak największej ilości osób – a łącznie zaszczepiono 73 osoby. Bardzo ważny był także aspekt informacyjno-promocyjny. Mieszkańcy mieli możliwość na miejscu zadawać pytania, aby rozwiać wszelkie wątpliwości. Ponadto strażacy prowadzili akcję promocyjną – wieszali plakaty oraz zachęcali do szczepień poprzez strony internetowe czy media społecznościowe.

Najważniejszy jest dla nas powrót do normalności!

Marcin Widera

Uroczyste otwarcie nowego oddziału przedszkolnego przy SP w Antoniowie

Dnia 1 października 2021 r. uroczysto otwarto nowy oddział przedszkolny przy Szkole Podstawowej w Antoniowie. Symbolicznego przecięcia wstęgi dokonali m.in. – Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek, Dyrektor Wiesław Podboraczyński i Sołtys Wsi Magdalena Kotula.

W ramach inwestycji dokonano kompleksowej przebudowy parteru budynku szkoły podstawowej na pomieszczenia przedszkolne.

Dostosowano obiekt do potrzeb osób niepełnosprawnych i przeprowadzono szereg prac remontowo-budowlanych. Ponadto zakupiono wyposażenie nowego oddziału m. in. tablice, szafki, kanapy i dywany w kwocie 20 471,17 zł ze środków budżetu gminy.

Ta inwestycja ma na celu zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc w przedszkolach dla najmłodszych mieszkańców z Gminy Ozimek, a zarazem przyczynia się do optymalnego

wykorzystania zasobów placówki oświatowej w Antoniowie.

Całkowity koszt zadania pn. „Przebudowa części pomieszczeń Szkoły Podstawowej w Antoniowie na pomieszczenia przedszkolne” to 418 082,90 złotych, a dofinansowanie w ramach Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych wynosi 400 000,00 złotych.

Marcin Widera

Kulinarne dziedzictwo kresowe

W niedzielne popołudnie siedziba Stowarzyszenia „Nasz Grodziec”, popularna „Kuchnia” wypełniła się „po brzegi” mieszkańcami Grodzca i zaproszonymi gośćmi. Okazją do spotkania była promocja II uzupełnionego wydania „Kuchni mojej babci. Kresowe przepisy kulinarne z Grodzca”, którą dzięki wsparciu Sympatyków i Darczyńców naszego Stowarzyszenia udało się po dziewięciu latach ponownie wydać, gdyż I wydanie w krótkim czasie „rozeszło się” jak przysłowiowe „ciepłe bułeczki”.

Autorem wyboru i opracowania pozyskanego materiału zarówno do I jak i II wydania jest **Krzysztof Kleszcz**, prezes Stowarzyszenia „Nasz Grodziec” w latach 2008-2018, znany w środowisku inicjator i realizator wielu cennych przedsięwzięć na rzecz popularyzacji szeroko pojętej kultury, kultywowania tradycji i zwyczajów przywiezionych na Śląsk Opolski przez naszych przodków z Kresów Wschodnich przymusowo tu przesiedlonych po II wojnie światowej.

Autorami fotografii zamieszczonych w obydwu wydaniach tej jakże osobliwej dla nas książki kucharskiej jest **Marcin Adamski** i **Anna Kleszcz**.

Promocyjne spotkanie uświetnili zaproszeni goście w osobach: Przewodnicząca Rady Miejskiej w Ozimku – **Aldona Koczur**, Burmistrza Ozimek – **Maria Błahuta**, od zawsze sympatyk naszej działalności, a także **Zdzisław Adamski** – sołtys Grodzca i członek naszego Stowarzyszenia. Takie spotkanie nie mogło być się odbyć bez zespołów folklorystycznych „Grodziec” i „Jutrzenka”, które zaprezentowały się w pięknych, śpiewnych, rzewnych a czasem bardzo dynamicznych, w rytmie, pieśniach kresowych.

Po przywitaniu przybyłych uczestników przez Prezesa Stowarzyszenia „Nasz Grodziec” spotkanie poprowadziła **Łucja Furman**, autorka opracowania graficznego I i II wydania tej jakże bliskiej naszemu sercu książki kucharskiej, autorka projektu pomnika ku pamięci Wypędzonych z Kresów Wschodnich. Uczestnicy spotkania mieli okazję posmakować wypieków według receptur kresowych upieczonych przez grodzieckie gospodynie a były to między innymi: ciastka amoniaczki i cebularze, smakowite ciasta drożdżowe z rodzynkami.

Każdy uczestnik promocyjnego spotkania wrócił do domu z pamiątką - obdarowany książką kucharską „Kuchnia mojej babci. Kresowe przepisy kulinarne z Grodzca” przekazane przez najstarszych mieszkańców wsi, z których wielu jest już nieobecnym wśród nas. Dbajmy i pielęgnujmy kulturę i tradycje naszych przodków, by ocalić je od zapomnienia i przekazać kolejnym pokoleniom, jak to czynili nasi dziadkowie i ojcowie.

Uprzejmie informujemy zainteresowanych, iż książkę kucharską „Kuchnia mojej babci. Kresowe przepisy kulinarne z Grodzca” można nabyć w cenie 25 zł, w siedzibie Stowarzyszenia „Nasz Grodziec”, ul. Częstochowska 146a, Grodziec, od wtorku do piątku, w godz. 17.00 – 20.00.

Helena Gruszka

Leksykon dziedzictwa kulinarnego Śląska

Właśnie nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Opolskiego ukazał się długo oczekiwany „Leksykon dziedzictwa kulinarnego Śląska” (Opole 2021, ss. 557) autorstwa **Lidii Przymuszały** i **Doroty Światały-Trybek**, będący efektem wieloletniej współpracy obu autorek, reprezentujących różne dyscypliny naukowe i perspektywy badawcze (lingwistyka, kulturoznawstwo).

Leksykon stanowi rodzaj tematycznego słownika języka i kultury kulinarnego regionu. Celem tej interdyscyplinarnej pracy jest zaprezentowanie bogactwa kulinarnego w powiązaniu z tradycją

i kulturą Śląska. W leksykonie zarchiwizowano nie tylko słownictwo kulinarne utralone w powszechnej świadomości Ślązaków, ale także to mniej znane – odchodzące dziś do językowego lamusa. Leksykon jest pierwszym tak obszernym i wieloaspektowo opracowanym zbiorem śląskiej leksyki kulinarnej i kulinariów regionu. Do tej pory nie było tego typu pracy na polskim rynku wydawniczym. Opracowanie liczy 974 hasła oraz 40 autorskich zdjęć potraw. Trzon bazy źródłowej stanowią materiały zebrane przez autorki podczas badań terenowych prowadzonych w latach 2008-2020, którymi objęto 156 miejscowości (wiejskich,

małomiasteczkowych, jak i wielkoprzemysłowych), w obrębie dwóch województw: śląskiego i opolskiego.

Publikacja jest adresowana zarówno do badaczy różnych dyscyplin naukowych zajmujących się problematyką dziedzictwa kulturowego, jak i do szerokiego grona odbiorców, w tym do miłośników regionu zainteresowanych tradycjami kulinarnymi.

Książka w cenie **66,15 zł** jest dostępna na stronie Wydawnictwa Uniwersytetu Opolskiego, pod adresem: <http://wydawnictwo.uni.opole.pl/>.

Lidia Przymuszała

Aleksander von Humboldt we Frankonii, na Śląsku i w Polsce, także w Ozimku

Królewska Huta Malapané w trakcie pobytu w Ozimku Aleksandra von Humboldta, 17 i 18 grudnia 1792 r.

Aleksander von Humboldt

W dniu 17 września odbyła się, zapowiadana od dawna wideokonferencja, zatytułowana „Aleksander von Humboldt we Frankonii, na Śląsku i w Polsce”. Jej głównymi organizatorami było Stowarzyszenie Dolina Małej Panwi oraz Fundacja Kultury Związku Wypędzonych w Berlinie (Kulturstiftung der deutschen Vertriebenen), od wielu lat działająca w obszarze kulturalnej, naukowej i badawczej współpracy Niemiec i Polski.

Partnerami konferencji byli poza tym: Związek Niemieckich Stowarzyszeń Społeczno-Kulturalnych w Polsce (*Verband der deutschen sozial-kulturellen Gesellschaften in Polen*), Krajowy Związek Śląski (*Landsmanschaft Schlesien*), Fundacja Dom Górnośląski (*Stiftung Haus Oberschlesien*) i Forum Kulturalne Aleksandra von Humboldta Zamku Goldkronach koło Beyreuth (*Alexander von Humboldt Kulturforum Schloss Goldkronach*). Patronat nad konferencją objął Federalny Urząd Kultury i Mediów (*Bundesregierung für Kultur und Medien*).

Przywitania uczestników i słuchaczy konferencji dokonali: prezes Kulturstiftung **Reinfreid Volger**, prezes SDMP **Józef Tomasz Juros**, prezes FDG **Bernard Gaida**, przewodniczący federalny Landsmannschaft **Stefan Rauhut** oraz prezes Haus Oberschlesien **Sebastian Włodarz**. Moderatorem całości był **Matthias Lempart** z Kultu-

rstiftung, który wygłosił także ostatni referat, na temat związków Wilhelma von Humboldta, brata Aleksandra, z Otmuchowem.

Konferencja poświęcona była przede wszystkim kilku, ważnym z punktu widzenia historii, podróżom Aleksandra von Humboldta na wschód, przede wszystkim do Polski. Tematykę początków kariery Aleksandra von Humboldta, jako dyrektora Departamentu Górnictwa i Hutnictwa we Frankonii w północnej Bawarii, podjął **Hartmut Koschyk** z Goldkronach. Te zawodowe obowiązki stały się powodem pierwszych podróży na Śląsk i do Polski (Tarnowskie Góry, Malapané/Ozimek, Kraków, Wieliczka). Humboldt badał także źródła solankowe w okolicach dzisiejszego Ciechocinka, o których opowiadał zaprezentowany zwiastun filmu **Teresy Kudyby** oraz referat profesor **Dagmar Hülsenberg** z Ilmenau. Na temat stanu gospodarki śląskiej w dobie podróży Humboldta opowiedział prezes SDMP **Józef Tomasz Juros**, a obraz Tarnowskich Gór z tego okresu opisał **Zbigniew Pawlak**, prezes Stowarzyszenia Miłośników Ziemi Tarnogórskiej. Bardzo odkrywczy i interesujący referat na temat podróży Humboldta na Syberię i jego zabiegów u cara Mikołaja I o uwolnienie polskich, popowstaniowych zesłańców, wygłosiła dr **Aniela Mikołajczyk** z Uniwersytetu w Poczdamie. Ważny referat, przypominający dwudziestoletnie badania poloników w życiu Humboldta, niezyczącego już **Krzysztofa Zielnicy**,

wygłosił profesor **Ingo Schwarz** z Berlińsko-Brandenburskiej Akademii Nauk. Wreszcie o podróżach i karierze naukowej bohatera konferencji opowiedział **Thomas Maruck** z Görlitz.

Jak widać, konferencja podjęła bardzo ważne z punktu widzenia historii Polski i Niemiec, a prawie nieznanne aspekty życia Aleksandra von Humboldta. Wysoki poziom tegorocznego spotkania online, bo tak ocenili je uczestnicy, daje gwarancję sukcesu za rok. Bo tegoroczna wideokonferencja była tylko zapowiedzią konferencji, która już stacjonarnie odbędzie się w Ozimku w drugiej połowie września 2022 roku. Możliwość zorganizowania tak ważnego, międzynarodowego wydarzenia, to prawdziwy sukces i wyróżnienie dla naszego miasta. Mamy nadzieję, że będziemy potrafili godnie przyjąć jego uczestników i naukowców, którzy są prawdziwymi autorytetami w dziedzinie badań nad życiem i działalnością Aleksandra von Humboldta.

Przez najbliższe miesiące wszystkie referaty, wystąpienia i filmy z tegorocznej konferencji można oglądać w dwóch wersjach językowych, po polsku i niemiecku, na kanale YouTube fundacji „Kulturstiftung”, pod adresem internetowym: <https://www.bit.ly/kulturstiftungvideo>. Życzymy wielu wrażeń i zachęcamy do włączenia się w przygotowania przyszłorocznego spotkania.

Józef Tomasz Juros

Przetrwać w naturze

Survival, czyli sztuka przetrwania, to aktywność związana z gromadzeniem wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności dotyczących przetrwania poza miastem oraz w warunkach ekstremalnych. Dziś jest bardzo popularnym sposobem na spędzanie wolnego czasu dla wielu, w każdym wieku. Uczniowie Szkoły Podstawowej nr 3 w Ozimku mogli zakosztować tych wrażeń. Nie, nie w teorii. Na żywo!

Podczas trzydniowej wycieczki do Czech w ramach projektu „Wspólne doświadczenia zbliżają nas do siebie”, w dniach 17-19 września, przeżyliśmy niesamowite przygody, które na długo pozostaną w naszej pamięci.

Już początek odwiedzin u naszych czeskich przyjaciół ze szkoły w miejscowości Břidličná spowodował, że nasza ekscytacja sięgnęła zenitu. W sali Domu Kultury przywitał nas prawdziwy survivalowiec, były żołnierz, pan Roman, który opowiedział i pokazał wszystkie niezbędne do przetrwania w dziczy sprząty, narzędzia i broń. Był tego cały arsenał. Dowiedzieliśmy się również, że czeka nas obrona przed „zombikami”. Wyposażeni w wiedzę teoretyczną, pełni wrażeń, udaliśmy się do miejsca zakwaterowania, gdzie wieczorem spędziliśmy przemity czas przy wspólnym ognisku. Okazało się potem, że powinniśmy byli przyglądać się czeskim opiekunom podczas przygotowywania posiłku z większą uwagą.

Poranek kolejnego dnia przywitał nas lekiem „czuciem w kościach”. Spaliśmy przecież, jak przystało na amatorów prawdziwej sztuki przetrwania, na karimatach, materacach i w śpiworach. Spartańskie noclegowe warunki wynagrodził nam jednak wspólny czas, spędzony na porannych przygotowaniach śniadania dla wszystkich uczestników projektu. Tosty były wysmienite! Wyposażeni w prawdziwe finki, podzieleni na grupy, wyruszyliśmy ku przygodzie.

Prowadzeni przez czeskich kolegów, kierowaliśmy się do lasu, po drodze szukając sprzętu, który za chwilę miał się okazać niezbędny. To znaczy prawie wszyscy szukali, bo Jacek zgubił... podeszwę buta. Obok wody, pod strzechą, w metalowym kubku znaleźliśmy krzemienie. To za ich pomocą kolejne dwie godziny spędziliśmy na rozpaleniu ognia. I nie miało to nic wspólnego z rekreacyjnym grillowaniem, do którego przywykliśmy. Wszyscy stanęli na wysokości zadania, a Wojtek pokazał niesamowity talent do rąbania drewna. Mokre drewno, gałązki, kawałeczki papieru, kora z drzew i krzemień. To wszystko czym dysponowaliśmy. Ale się udało! Trzy razy: ognisko na polivke, ognisko na kurczaczki i ognisko na ryż. Posiłek ugotowany w takich warunkach i w dodatku samemu, smakuje jak z najlepszej restauracji. W każdym momencie mogliśmy liczyć na pomoc czeskich opiekunów, Katki i Kuby, którzy wspierali wszystkie dzieciami

ki. Z pełnymi brzuchami udaliśmy się na kolejne zajęcia. Również w lesie. Uczyliśmy się strzelać z łuku, dmuchać strzałkami do celu i „polować” na metalowe dziki wiatrówką. Chłopcom bardzo przypadły do gustu zajęcia z wędkowania. Bo podobno to taka tradycja, że pierwszą w życiu złowioną rybkę trzeba pocałować. Ważne jest to, że cokolwiek złowili, bo te rybki były naszą kolacją. Zmęczeni, ale bardzo zadowoleni wróciliśmy do naszych śpiworek.

Ostatni, pożegnalny dzień upłynął w takt wyębniejszej melodii. W kręgu przyjaźni, na klepisku w prawdziwym tipi, oddawaliśmy się przyjemnej umiejętności gry na instrumentach. Potem, w otoczeniu lasu i dzikiej przyrody, udali-

śmy się na wzniesienie, z którego najodważniejsi zjeżdżali na linach. Na koniec tylko, wróciliśmy do cywilizacji i zjedliśmy pyszny obiad w czeskiej restauracji. Z bon bonami na deser.

Wszyscy zgodnie uznaliśmy wyjazd za udany i pomimo pogody, która nas nie rozpieszczała, na pewno niezapomniany. Otrzymaliśmy wiele cennych rad i zdobyliśmy wiele użytecznych umiejętności. Najważniejsze jest jednak to, że dzięki Burmistrzowi Ozimka **Mirosławowi Wieszołkowi** oraz jak zawsze nieocenionej pani **Joannie Bachłaj** z Urzędu Gminy i Miasta Ozimek mogliśmy spędzić cudowny czas w gronie przyjaciół z południa.

Uczniowie SP3 Ozimek

PRZEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRAČAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

Parkour

Uczniowie Szkoły Podstawowej nr 3 w Ozimku w dniach od 10 do 13 września przebywali w Czechach, gdzie wraz z opiekunkami, panią dyrektorką Jolantą Bajor i panią Barbarą Klemens, spędzili czas wśród dzieci i młodzieży z zaprzyjaźnionego Rýmařova. Było to pierwsze z zaplanowanych w tym roku projektowych spotkań, realizowanych dzięki zaangażowaniu dwóch miast partnerskich Ozimka i Rymarowa.

Trzy niesamowicie aktywne i pełne wrażeń dni, tak przebiegały w relacji uczniów „Trójki”. Podróż do Czech była bardzo wesoła. Na miejscu przywitała nas pani Marketa i od razu zaprosiła na wspólne zabawy sportowe. Biegaliśmy, skakaliśmy i bawiliśmy się znakomicie. Na kolację było pyszne spaghetti. Po krótkim odpoczynku poszliśmy na basen, gdzie była bardzo przyjemna atmosfera. Graliśmy w piłkę i ogrzewaliśmy się w saunie i w jacuzzi. Po dniu pełnym wrażeń, zadowoleni i uśmiechnięci wróciliśmy do pokoi.

Drugi dzień przywitaliśmy z wielkim entuzjazmem. Był pełen sportowych wrażeń. Jeszcze bliżej poznaliśmy czeskich przyjaciół. Podzielono nas na grupy. Pierwszy raz zagraliśmy w krykiecie i Mölky. Same fascynujące sytuacje w tych grach. Po południu, w drugiej części zabaw, czeski nauczyciel układał tory parkourowe, które musieliśmy pokonać. Trzeba było wykazać się talentem gimnastycznym. Intensywny i aktywny drugi dzień zakończyliśmy czasem wspólnie spędzonym na grach planszowych.

Trzeciego dnia dostaliśmy ciekawe zadanie. To my mieliśmy utworzyć własny tor parkourowy. Było to świetne zajęcie, gdyż mogliśmy się bardziej zintegrować z naszymi kolegami z Czech. Na pożegnanie powiedzieliśmy sobie „Do zobaczenia”, bo już niedługo spotkamy się w Ozimku.

To prawda, czas spędzony w Czechach minął intensywnie i szybko. Ale był pełen pozytywnych emocji, bogaty w doznania i pouczający. To przecież nie tylko dobra zabawa. To przede wszystkim wartościowa „lekcja” zdrowej aktywności, przyjaźni i tolerancji.

Uczniowie SP3 Ozimek

Wizyta przedszkolaków z Ozimka w Rymarovie

W odpowiedzi na zaproszenie przyjaciół z przedszkola w Rymarovie w dniach od trzeciego do piątego września bieżącego roku. Dzieci, rodzice i personel Przedszkola Publicznego nr 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Ozimku pod kierownictwem pełniącej obowiązki dyrektorki pani Katarzyny Kaczmarskiej gościli w przepięknym miasteczku u naszych południowych mieszkańców

W ramach współpracy w realizacji projektu unijnego połączonego z obchodami Dni Rymarowa zapewniono dzieciom wiele atrakcji: zwiedzanie ciekawych miejsc w miasteczku- muzeum włókiennictwa, kościół „Pod Lipkami”; wizyta w MDK na ścianie wspinaczkowej; wizyta w przedszkolu- zabawy badawcze z wodą, park linowy; oglądanie przepięknego górskiego krajobrazu z wieży widokowej; zabawy na placu zabaw; relaks w Aquaparku; zabawy i gry ruchowe wspólne

z czeskimi dziećmi w Zamku Pradziada; udział w festynie rodzinnym z okazji „Dni Rymarova”.

Wszyscy wrócili zadowoleni, a owocem wyjazdu będzie dalsza współpraca z czeskim przedszkolem. Dziękujemy pani Bożence Jelinkowej dyrektorce Masterska Skola Rymarov i pani p.o. dyrektorki Katarzynie Kaczmarskiej za niezapomniane chwile!

Małgorzata Szabat, Bożena Michalak

Nowa Prezes OSP Pustków

Podczas wrześniowego zebrania zarządu OSP Pustków wyłoniono nowego prezesa tej jednostki – Katarzynę Szczemirską. Ze świeżo wybraną szefową jednostki rozmawia Emilia Jendryassek.

Jak zaczęła się Pani przygoda w szeregach OSP?

Moja przygoda w szeregach Ochotniczej Straży Pożarnej w Pustkowie tak naprawdę nie trwa długo, bo można powiedzieć, że na poważnie zaczęła się dopiero około trzech lat temu, kiedy to dostałam się na kurs przygotowawczy do PSP w Opolu i po zdanym egzaminie teoretycznym i praktycznym stałam się prawowitą strażniczką. Mundur strażaka zawsze był moim marzeniem, jednak z racji wielu wyzwań i obowiązków związanych z życiem rodzinnym – jestem mamą dwójki dzieci oraz z życiem zawodowym – pracuję czynnie w swoim zawodzie jako kierownik budowy i inspektor nadzoru, nie był wcześniej osiągalny. Natomiast od młodych lat byłam osobą, która nie potrafiła obojętnie przejść obok osób, sytuacji, miejsc wymagających szybkiej reakcji i pomocy. Chcąc wesprzeć w różny możliwy sposób organizowałam tę pomoc. W pewnym sensie właśnie ten „mundur” stał się dopełnieniem moich starań i spełnieniem samej siebie.

Jest Pani pierwszą kobietą kierującą jednostką OSP w naszej gminie, w pewnym sensie przebiła Pani „szklany sufit”. Jak wygląda ta kobieca strona – strażaczek ochotniczek? Czy wśród najmłodszych widać tendencję wzrostu zainteresowania służbą w OSP wśród dziewcząt?

Owszem w Gminie Ozimek jestem pierwszą kobietą Prezes, która objęła dowodzenie jednostką Ochotniczej Straży Pożarnej, natomiast w całej Polsce znajdzie się jeszcze kilka innych Pań Prezes. Tak naprawdę nie ważna jest płeć, ważne są intencje i chęć działania. Bycie strażnikiem ochotnikiem to przede wszystkim samowolne, niczym nie przymuszone udzielanie pomocy w szerokim tego słowa znaczeniu. Pomoc, którą na co dzień niesiemy w dzisiejszych czasach to nie tylko gotowość na wyjazd do akcji gaszenia pożaru, do usuwania drzewa z drogi czy wypadku samochodowego, ale również bycie nieobojętnym na potrzeby otaczającego nas społeczeństwa. Na potrzeby takie zwykłe, codzienne. Jeśli chodzi o kobiecą stronę w naszej remizie to obecnie jest nas 6 strażaczek. Jesteśmy silne, wyszkolone, mądre, piękne i gotowe na wszystko, i tak naprawdę niczym w działaniu nie różnimy się od naszej męskiej części załogi. Zauważamy również, że podczas spotkań jakie organizujemy dla dzieci i młodzieży jest spore zainteresowanie wśród dziewczynek.

Skoro jesteście już przy temacie młodzieży, w jaki sposób chce Pani przyciągnąć nowych druhów i druhny?

Wspólnie z naszymi strażakami-ochotnikami od dłuższego już czasu organizujemy spotkania dla dzieci i młodzieży z wsi Pustków i wsi ościennych. Podczas takich zajęć oprócz zabaw propagujących zdrowy styl życia, na świeżym powietrzu, z dala od używek, telefonów, komputerów, telewizorów chcemy przemieścić podstawy kunsztu strażackiego i ratowniczego oraz umiejętności radzenia sobie w różnych sytuacjach.

Łącząc przyjemne z pożytecznym cieszymy się dużym zainteresowaniem. Wszyscy uczestnicy naszych spotkań są zadowoleni i zawsze chętnie do nas wracają. Oprócz spotkań stacjonarnych – przy naszej remizie, jesteśmy również organizatorami obozów strażackich w Ośrodku Strażaków w Turawie. W tym roku odbył się już po raz drugi i frekwencja naszych młodych strażaków była niesamowita – prawie pięćdziesięciu uczestników. Jesteśmy na etapie tworzenia Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej, także wykorzystujemy wszystkie możliwości i nie zamierzamy poprzestać. W dalszym ciągu będziemy kontynuować nasze działania w tym temacie.

Co będzie dla Pani największym wyzwaniem w roli Prezesa OSP Pustków?

Objęcie przeze mnie funkcji Prezesa Ochotniczej Straży Pożarnej w Pustkowie jest nie lada wyzwaniem. Jest to funkcja bardzo odpowiedzialna i dziękuje wszystkim za takie wyróżnienie i zaufanie. Mam nadzieję, że nikogo nie zawiodę i udowodnię, że wybór mnie był dobrą decyzją. Do moich obowiązków i działań oprócz reprezentowania OSP Pustków na różnych szczeblach oficjalnych będzie przede wszystkim dążenie do osiągnięcia celów, wspólnie wcześniej wytyczonych z resztą zastępu. Będę starała się pozyskiwać dotacje i sponsorów na doszkalać moich druhów oraz wyposażanie mojej jednostki w nowy sprzęt, dążąc do wymiany wozu na większy i nowszy oraz modernizacji strażnicy. Myślę, że mogę powiedzieć, że jestem „szczęściarą” i zaszczytem jest prowadzić jednostkę, w której służą tak wspaniali druhowie jak w OSP Pustków – zawsze chętni i gotowi do wspólnego działania. To przecież bez nich, nie byłoby

mnie i to przecież razem tworzymy jedną całość, i dzięki temu ma to sens, i osiągamy wyznaczone zadania z pożytkiem dla wszystkich dookoła. Dlatego największym wyzwaniem będzie prowadzenie przeze mnie jednostki w taki sposób, aby prężnie działała i się rozwijała służąc przy tym społeczeństwu i otoczeniu.

Jakie wydarzenie podczas służby w OSP zapadło Pani najbardziej w pamięć?

Nie umiem jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie. Wiadomo, że służba strażaka wiąże się z różnymi sytuacjami, często nieprzyjemnymi, związanymi z czyjąś krzywdą, bólem, stratą. W naszych pamięciach są ludzkie łzy, rozpacz i żal. Jednakże osobiście staram się nie myśleć i rozpamiętywać takich wydarzeń. Równoległe pojawiają się też: uśmiech i wdzięczność osób i to właśnie je najlepiej pamiętam. To są te momenty, które utwierdzają mnie w przekonaniu, że dobrze, że jestem tutaj – na właściwym miejscu. I wiem, że to co robię przynosi pozytywny skutek dla innych. I właśnie dla takich chwil warto służyć.

W Pani jednostce wybrano nowy Zarząd. Może Pani nam przybliżyć skład osobowy? Skład Zarządu OSP Pustków:

- Prezes - Katarzyna Szczemirska
- Naczelnik - Agnieszka Bronder
- Zastępca Naczelnika - Michał Tarara
- Skarbnik - Andrzej Frasek
- Gospodarz - Ewelina Pielorz
- Sekretarz - Jolanta Polak

Dziękuję za rozmowę. I życzę wielu dalszych sukcesów.

Emilia Jendryassek

Przyjazd nowego wozu ratowniczo-gaśniczego OSP Szczedrzyk

Dnia 30 września 2021 r. mieszkańcy, strażacy oraz liczni goście hucznie przywitali nowy wóz ratowniczo-gaśniczy OSP Szczedrzyk. Pojazd marki IVECO EuroCargo FM 150 kosztował 820 902,00 zł, a Gmina Ozimek przeznaczyła na ten cel środki w wysokości 350 000,00 zł, pozostała część pochodzi z NFOŚiGW/WFOŚiGW, KRSG oraz środków własnych jednostki.

Samochód wjeżdżał do miejscowości na sygnałach w eskorcie obecnych dwóch pojazdów jednostki ze Szczedrzyka, bardzo efektownie przygotowane przywitania – race, pirotechnika – uatrakcyjniło to wyjątkowe wydarzenie. Mieszkańcy witali nowy pojazd gromkimi brawami, a na ręce prezesa Andrzeja Jakubca składano liczne gratulacje.

Szpecially cieszyły się dzieci, które mogły usiąść za kierownicą nowego auta pożarniczo-gaśniczego oraz zobaczyć z bliska wyposażenie.

Wśród zebranych byli także **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**, **Prezes Zarządu Miejsko-Gminnego ZOŚP w Ozimku Marek Elis**, **radny powiatowy Antoni Gryc** i **Sołtys Wsi Szczedrzyk Iwona Feliks-Wójcik**.

Dnia 30 października 2021 r. nastąpi uroczyste przekazanie samochodu jednostce. Gratulujemy jednostce zakupu i życzymy, aby im dobrze służył przez wiele lat.

Marcin Widera

Przekazanie wozu ratowniczo-gaśniczego dla OSP Dylaki

Dnia 1 października dokonano przekazania wozu ratowniczo-gaśniczego dla jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej z Dylak. Pojazd przywitali hucznie strażacy i mieszkańcy.

Samochód do 30 września służył jednostce OSP Szczedrzyk, która otrzymała nowy samochód marki IVECO EuroCargo FM 150. Podjęto decyzję o przekazaniu poprzedniego samochodu marki **STAR 266 po karosacji w 2012 roku**, który został zakupiony ze środków Gminy Ozimek dla OSP Szczedrzyk, gdzie bardzo dobrze służył i sprawdzał się idealnie w trudnym terenie. Druhowie z Dylak pozyskali w ten sposób bardzo dobry pojazd, który zastąpi wysłużonego STARA 166.

Nowy nabytek odprowadzili strażacy ze Szczedrzyka, a całości towarzyszyły race i pirotechnika oraz oklaski zadowolonych zgromadzonych. To wydarzenie wpisało się w kartach historii jednostki z Dylak. Prezes **Waldemar Konieczko** z wielkim zadowoleniem przyjmował liczne gratulacje, nie kryjąc wzruszenia.

„Przekazanie tego samochodu poprawi gotowość bojową jednostki z Dylak i przyczyni się do podniesienia poziomu bezpieczeństwa mienia i mieszkańców. Optymalne rozłożenie jednostek na terenie naszej gminy ma dla nas kluczowe znaczenie. Wszystkie powinny być wyposażone w odpowiedni sprzęt i pojazdy. Życzę Druhom i Druhom z Dylak, aby samochód dobrze im służył i zawsze bezpiecznie zawoził ich na miejsce zdarzenia” – dodaje Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**.

Marcin Widera

Oktoberfest w Szczedrzyku

Dnia 25 września 2021 r. Sołtys i Rada Sołecka Wsi Szczedrzyk zaprosili na Oktoberfest 2021. Już poprzednia edycja cieszyła się ogromnym zainteresowaniem, również w tym roku przybyła liczna grupa biesiadników.

Uroczystości rozpoczęły się od tradycyjnego przemarszu Orkiestr Dętych – ze Szczedrzyka

i Dańca, za którymi podążali przedstawiciele sołectwa z Sołtysem Wsi Iwoną Feliks-Wójcik na czele, Zastępca Burmistrza Ozimka **Andrzej Brzezina** i Radny Powiatowy **Antoni Gryc**.

W programie czekały liczne atrakcje – dmuchany plac zabaw, smakołyki, bogato zaopatrzone bufet i dobra biesiadna muzyka. Jako pierwsza wystąpiła Orkiestra Dęta z Dańca,

a punktem kulminacyjnym koncertu był „Kistenwalzer”, do którego zaproszono biesiadników. Następnie wystąpiła Orkiestra Dęta ze Szczedrzyka, która zaprezentowała bogaty repertuar. Wieczorem zaproszono na zabawę taneczną z zespołami Malibu i Muzo.

Marcin Widera

W Krasiejowie świętowano Oktoberfest

Wdrugi weekend października mieszkańcy Krasiejowa świętowali Oktoberfest. Obchody tegorocznego wydarzenia rozpoczęły się od piątkowej dyskoteki z DJ-em w restauracji Krasieńka, gdzie licznie zgromadzili się okoliczni mieszkańcy. Także w sobotę spore grono biesiadników przybyło by potańczyć przy dźwiękach muzyki granej przez zespół Heaven.

Na niedzielne popołudnie organizatorzy zaplanowali szereg atrakcji: zabawy dla dzieci z animatorem, zawody strażackie, a także występy artystyczne – Julii Doty oraz zespołu Akces. Dla najmłodszych mieszkańców Krasiejowa dostępne były dmuchańce oraz stoiska gastronomiczne z szeroką ofertą przekąsek i słodkości. Właściciele restauracji Krasieńka zadbali także o podniebienia starszych biesiadników – do ich dyspozycji były m. in. wyśmienite potrawy z grilla.

Oficjalnym punktem niedzielnych obchodów Oktoberfestu było uroczyste otwarcie beczki piwa, którą w imieniu Burmistrza Ozimka zainicjował Radny Miejski – **Jan Polaczek**. Radny odczytał także, specjalnie przygotowany na tę okazję, list z życzeniami udanej zabawy od Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka**.

Emilia Jendryassek

Nowa sauna w Gminie Ozimek

W ramach wsparcia zadań publicznych przez Gminę Ozimek Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Krzyżowa Dolina zorganizowało spływ kajakowy po rzece Mała Panew. Miejszem docelowym spływu była przystań kajakowa na Czarnym Dole w Krasiejowie.

W tym miejscu dokonano uroczystego otwarcia sauny-beczki, na którą stowarzyszenie pozyskało grant składając wniosek do Lokalnej Grupy Działania „Kraina Dinozaurów” w ramach projektu pod nazwą „Sauna na rzece Małej Panwi-dobro dwóch Gmin”. Pomysłodawcą była Karina Halupczok z „Śląskich Zimorodków”, a prezes Stowarzyszenia Bernard Sklorz wraz z Martyną Halek przygotowali wniosek o pozyskanie grantu. Na tę okoliczność zaproszono Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka,

Wicestarostę Opolskiego Leonardę Płoszaj oraz Annę Golec Prezesa LGD „Kraina Dinozaurów”.

Po przywitaniu zaproszonych gości, uczestników spływu, mieszkańców Krzyżowej Doliny oraz morsów prezes stowarzyszenia Bernard Sklorz i wiceprezes Inga Kokot zaprosili gości do otwarcia sauny.

Całą oprawę tej uroczystości przygotowała Karina Halupczok, a po uroczystym przecięciu wstęgi wszyscy udali się pod wiatę przystani na grill przygotowany przez „Przystań Kajakową Granica”. Z sauny skorzystali także pierwsi amatorzy saunowania.

Dzięki projektowi powstała sensoryczna ścieżka zdrowia, która prowadzi do nowej sauny. Aby ją wykonać i przygotować miejsce pod saunę, trzeba było włożyć wiele pracy społecznej, gdyż teren porośnięty był licznymi krzewami, chasz-

czami sięgającymi ponad 1m. Pomocy udzielili nam okoliczni przedsiębiorcy. Do realizacji tego zadania trzeba było załatwić dużo formalności, związanych z użyczeniem terenu, znalezieniem miejsca pod saunę, pozwoleniem budowlanym w Starostwie oraz pożyczką. Tym przedsięwzięciem poprawiono infrastrukturę turystyczną wokół rzeki Mała Panew. Korzystanie z obiektu w okresie zimowym bardzo pozytywnie wpłynęło na zdrowie użytkowników. Morsami, których jest coraz więcej są też członkowie Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Krzyżowa Dolina. Wartość przedsięwzięcia to 28 500,00 zł.

Na realizację zadania Stowarzyszenie otrzymało długoterminową pożyczkę z budżetu Gminy Ozimek w wysokości 14 250,00 zł.

Bernard Sklorz

Gala Osobowości Roku 2020

Dnia 7 września 2021 roku odbyła się Gala Osobowości organizowana przez dziennik Nowa Trybuna Opolska. Laur Osobowości Roku 2020 przyznali czytelnicy dziennika poprzez głosowanie w plebiscycie, na poziomie powiatu oraz województwa, w kategoriach: kultura; działalność społeczna i charytatywna; polityka, samorządność i społeczność lokalna; biznes; nauka.

Wśród Osobowości Roku 2020 wyłoniono trzech laureatów z Gminy Ozimek:

- w kategorii Kultura w powiecie opolskim zwyciężył Michał Hadasik - muzyk pochodzący z Ozimka, założyciel wrocławskiej Sceny pod Regałem, który został nominowany za zorganizowanie w sieci koncertów, które miały pomóc muzykom przetrwać trudny czas pandemii. Michał Hadasik zdobył również II miejsce na poziomie wojewódzkim;
- w kategorii Działalność społeczna i charytatywna w powiecie opolskim laur zdobył Tomasz Kowalczyk – właściciel firmy budowlanej FUH Tomasz Kowalczyk, nomino-

wany za generalny remont mieszkania dla osieroconych dzieci zmarłej tragicznie Katarzyny Konieczko-Pałgan;

- w kategorii Polityka, samorządność i społeczność lokalna w powiecie opolskim zwyciężył Andrzej Brzezina – Zastępca Burmistrza Ozimka, nominowany za błyskawiczną reakcję po tragedii w Ozimku, po nagłej śmierci mamy, czwórka rodzeństwa odebrała klucze do mieszkania komunalnego użyczonego przez gminę.

Emilia Jendryassek

Historia kolei w Ozimku

Historia Ozimka to nie tylko wiszący most, to również kolej, która zawitała tu w roku 1858 za sprawą Towarzystwa Kolei Opolsko-Tarnogórskiej, które powstało w 1854 roku.

Projekt z roku 1843 przewidywał budowę linii kolejowej z Opola na Śląsk doliną Małej Panwi przez Ozimek, Zawadzkie do Tarnowskich Gór. Uzyskanie koncesji 1 grudnia 1856 roku pozwoliło na rozpoczęcie prac ziemnych. Prowizoryczny ruch towarowy z Opola do Zawadzkiego rozpoczął się 12 lutego 1857 roku, a całą linię oddano do użytku 22 grudnia 1858 roku.

W Ozimku zbudowano dworzec oraz stację pomp, gdyż parowozy kursujące na tej linii posiadały małe zbiorniki wodne, co wymagało na przebieg 30-40 km i wymuszało częste dobieranie wody z żurawia wodnego. Taki żuraw wodny zachował się na międzytorzu w Ozimku – zapomniany, zaniedbany niemy świadek historii tej linii kolejowej.

Ciekawym również zabytkiem jest stojący opodal żurawia budynek, na którym zachował się szczątkowy wodowskaz zewnętrzny na wysokości pierwszego piętra, wskazujący poziom wody w zbiorniku. Niestety zbiornika już nie ma, nie ma również pompy wodnej.

Wymieniony wcześniej pruski żuraw wodny montowany był na liniach kolejowych budowanych przez spółkę KPEV i jest dzisiaj unika-

towym elementem infrastruktury kolejowej w Polsce. Tego typu żurawi pozostało w kraju zaledwie kilka sztuk. Te, które jeszcze istnieją pochodzą z okresu międzywojennego i nie mają aż tak długiej historii. Oby poruszenie

tego problemu nie spowodowało zniknięcie żurawia, jak również problemu z dbałością i konserwacją zabytku.

Jacek Krynicki

Koło DFK Szczedrzyk-Pustków najpopularniejsze w powiecie opolskim

Tygodnik Ziemi Opolskiej przeprowadził plebiscyt na najpopularniejsze koło DFK w powiecie opolskim z okazji 30-lecia Mniejszości Niemieckiej na Śląsku Opolskim. Laur zwycięzcy zdobyło koło DFK Szczedrzyk-Pustków.

„W imieniu swoim i całego zarządu dziękuję wszystkim, którzy oddali głosy na nasze koło za to wyróżnienie i zaufanie do naszej działalności. Czujemy się zmotywowani i z chęcią podejmiemy się nowych wyzwań na rzecz lokalnej społeczności” – mówi Przewodnicząca Koła DFK Szczedrzyk-Pustków **Ewa Feliks**, która odebrała nagrodę w towarzystwie byłego przewodniczącego koła – **Klausa Laschika**.

Oficjalne wręczenie nagród odbyło się w siedzibie Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Niemców na Śląsku Opolskim. Podczas uroczystości byli obecni m.in. Przewodniczący TSKN na Śląsku Opolskim **Rafał Bartek**, a także **Konrad Bassek** oraz **Dawid Laskowski** – przedstawiciele Tygodnika Ziemi Opolskiej.

Łącznie w plebiscycie udział wzięło 87 koł działających na terenie powiatu opolskiego. W pierwszej dziesiątce znalazły się także inne koła z gminy Ozimek: 4. miejsce zajęło koło DFK Stara Schodnia, 8. miejsce DFK Ozimek i 10. miejsce DFK Krasiejów.

Karina Piontek

fort. Tygodnik Ziemi Opolskiej

Ozimskie Mażoretki na I Otwartych Mistrzostwach Polski w Raciborzu

W weekend, w dniach 10–12 września 2021 r. stał pod znakiem mażoretek. Nasza reprezentacja, do której należą zespoły O–mega I i II, Diament i Delement rywalizowała z najlepszymi zespołami w Polsce podczas Pierwszych Otwartych Mistrzostw Polski Mażoretek w Raciborzu. W Hali Rafako, na której odbywała się impreza wystąpiło 88 zespołów przedstawiając 455 prezentacji.

Doskonała organizacja, przyjemna atmosfera i zdrowa rywalizacja na pewno pomogły naszym tancerkom zdobyć tak wiele miejsc na podium. Mimo wakacyjnej przerwy i niewielkiej ilości czasu, by znów się „roztńczyć” dziewczęta nie zawiodły swoich wiernych kibiców i przy większości konkurencji w których startowały można było usłyszeć „Dom Kultury w Ozimku” z czego możemy być naprawdę dumni. Poniżej przedstawiamy wyniki:

O–mega II:

- Paulina Juros – solo pompon kadetki IV miejsce (kategoria B);
- Milena Bylak – solo baton kadetki II miejsce (kategoria B);
- Minipompon „Jungle” – I miejsce (kategoria B);
- Scena pompon kadetki „Fabryka czekolady” – VI miejsce (kategoria A);
- Scena mix „Latawiec” – IV miejsce (kategoria A).

O–mega I:

- Danuta Suproń – Solo pompon juniorki – II miejsce (kategoria B);
- Minimix „Betty Boop” – II wicemistrz Polski (kategoria A);
- Minipompon „Too original” – I miejsce (kategoria B).

Diament:

- Daria Skiba – solo twirling seniorki – II wicemistrz Polski (kategoria A);
- Formacja pompon seniorki „Egipt” – II wicemistrz Polski (kategoria A);
- Trio pompon seniorki Daria Skiba, Katarzyna Borecka i Kinga Bryła – 4 miejsce (kategoria A);
- Daria Skiba – Solo pompon seniorki – IV miejsce (kategoria A);
- Minipompon juniorki – V miejsce (kategoria A);
- Minipompon seniorki – VIII miejsce (kategoria A);
- Show seniorki „Lata 80” – IV miejsce (kategoria A).

Delement:

- Formacja show seniorki „W muzeum” – Mistrz Polski (kategoria A);
- Formacja pompon seniorki „Znaki zodiaku” – I wicemistrz Polski (kategoria A);
- Minimix seniorki „Dollhouse” – wicemistrz Polski (kategoria A);
- Miniformacja pompon seniorki „Aztecy” – II wicemistrz Polski (kategoria A);
- Dominika Pacula – solo pompon seniorki „Body love” – V miejsce (kategoria A);
- Angelika Piotrowicz i Dominika Pacula – duo pompon seniorki – V miejsce (kategoria A);
- Ida Kokoszka – solo baton seniorki starsze „Star” – VI miejsce (kategoria A).

Karolina Stopińska

Orientalny zawrót głowy

Taniec to pasja. A pasja łączy ludzi, sprawia, że człowiekowi wyrastają skrzydła i ma ogromną motywację do działania, pomimo przeszkód. A w realizacji projektu pn. „Powiem to tańcem” kilka razy pojawiła się przeszkoda w postaci lockdownu i z tego powodu projekt musiał być kilka razy przesuwany. Na szczęście cierpliwość i determinacja obu stron organizujących event oraz ogromna chęć spotkania korespondujących ze sobą tancerek, zwyciężyła. Wizyta czeskich pasjonatek tańca orientalnego w Domu Kultury w Ozimku, doszła w końcu do skutku. Taniec był elementem przewodnim tego projektu, więc cały weekend odbył się w warsztaty taneczne i poszerzenie wiedzy w jego zakresie.

Grupa „Annidia” z Rymarzowa, przebywała w Ozimku w dniach 1-3 października w ramach projektu pn. „Powiem to tańcem”.

W piątek wieczorem, na powitanie, odbył się wieczór zapoznawczy w sali kameralnej domu kultury. Tancerki z ozimskiego zespołu Kaszmir z niecierpliwością wyczekiwały przyjazdu autobusu z Czech i pociągu z Warszawy. Goście z Rymarzowa, razem z instruktorką zespołu, **Anną Cimbotową**, „Annią” oraz organizatorką **Kamilią Brstakową Cimbotową**, przybyli późną porą do naszego domu kultury. Czeskie tancerki znalazły siłę, aby wspólnie spędzić czas przy wymienionym jedzeniu i dobrej muzyce. **Dominika Suchecka** i **Katarzyna Wronka-Falah**, instruktorki, które miały poprowadzić weekendowe warsztaty, również dołączyły do wspólnej zabawy. Radość ze spotkania była ogromna, szczególnie dlatego, że pandemia pozbawiła wielu artystów możliwości swobodnego podróżowania na festiwale taneczne, które głównie odbywały się online. Pierwszy, bardzo ważny punkt programu: integracja, został zrealizowany.

Sobotni poranek i wczesne popołudnie upłynęły pod znakiem intensywnej nauki. Tancerki zostały podzielone na dwie grupy ze względu na poziom zaawansowania i z zaangażowaniem oddały się w ręce profesjonalistek: Dominiki i Kasi. Zgłębiany został temat prezencji podczas tańczenia mejanse, czyli utworu skomponowanego specjalnie dla tancerek, który oprócz dobrej techniki, wymaga znajomości rytmów arabskich, stylów tańca orientalnego, orientacji w przestrzeni scenicznej oraz odpowiedniej dynamiki. Tancerki poszerzyły też swoją wiedzę na temat stylu old shaaby oraz królującego w egipskich dyskotekach i na kairskich ulicach, mahraganatu. Nie zabrakło również warsztatów w stylu Shakira Styling, podczas których dziewczyny uczyły się choreografii inspirowanej tanecznymi teledyskami popularnej piosenkarki.

Po długim i intensywnym dniu nadszedł czas na ekspresowe przygotowania do gali tanecznej. „Orientalna Mozaika” była zaplanowana na go-

dzinę 19:00 i miała odbyć się w sali widowiskowej domu kultury. Skąd nazwa „mozaika”? Ponieważ tego wieczoru na scenie królowała różnorodność stylów tanecznych, aby podkreślić, jak kolorowy jest taniec orientalny i jak dzięki niemu można pokazać swój oryginalny charakter. Można było zobaczyć elegancki i klasyczny Raqs Sharki, Golden Era Style - czyli wersję tańca brzucha z lat 80, beledi - folklor egipski, show bellydancer z barwnymi rekwizytami. Bardzo ciekawy program przedstawiły instruktorki z Warszawy: Kasia Wronka-Falah zaprezentowała fuzję - połączenie żywiołowej samby rodem z Rio de Janeiro z energicznym tańcem brzucha, natomiast Dominika Suchecka zatańczyła magiczną i symboliczną fuzję tańca brzucha z elementami wirowania inspirowanego tańcem derwiszów. Na sam koniec gali wszystkie tancerki wspólnie zatańczyły krótki fragment wesołej choreografii, której nauczyły się podczas warsztatów.

Sobota okazała się być bardzo intensywna, a na niedzielę również zaplanowane były warsztaty. Trzeba było więc rano wstać z łóżka i udać się na salę treningową. Na szczęście miłość do tańca zdecydowanie ułatwiła to zadanie. Podczas zajęć tancerki poznały poszczególne rytmy występujące w muzyce arabskiej i uczyły się jak należy je poprawnie interpretować. Tańczyły także do klasycznego utworu arabskiego, gdzie emocje i ener-

gia tancerki grają główną rolę. Była to również okazja, aby poznać kilka podstawowych kroków samby brazylijskiej, która zrobiła ogromne wrażenie na publiczności i tancerkach podczas gali.

Orientalny zawrót głowy opanował cały dom kultury. W projekt zaangażowane były nie tylko tancerki, ale także pracownicy Domu Kultury w Ozimku i Gminy Ozimek, którzy dołożyli wszelkich starań, aby impreza przebiegła jak najlepiej. Dziękujemy Wam z całego serca. I nie chodzi tutaj o wzniosłe, patetyczne podziękowania, tylko o szczerą, międzyludzką wdzięczność. Jesteśmy po dwóch spotkaniach z Czeszkami w ramach projektu „Powiem to tańcem”. Została nam jeszcze ostanía wizyta w Rymarzowie, która została zaplanowana na przedostatni weekend października i mamy ogromną nadzieję na jej nieodwołanie z wiadomych względów.

Taniec to element przewodni projektu, taniec to pasja, taniec to most, który łączy nas po obu stronach granicy, w końcu taniec, to coś, co pomogło nam przetrwać w czasie, kiedy byliśmy odizolowani i zamknięci we własnych domach. Cudownie jest mówić tym uniwersalnym językiem, w którym zawsze możemy się dogadać. Wierzmy, że przyjaźnie, które zrodziły się poprzez taniec, przetrwają na dłużej.

Tatiana Kowalczyk

30 lat minęło – jubileusz Teatru Fieter

Byc może „Palacz zwłok” to niewłaściwy spektakl na obchody 30. rocznicy teatru Fieter. Być może należałoby pokazać coś lżejszego, komediowego, taki spektakl dla wszystkich i dla nikogo równocześnie.

Całkiem możliwe. Być może takiego spektaklu akurat na tapecie nie ma, na przykład z powodu pandemii, braku prób albo niesprzyjającej aury. Też możliwe, trudno orzec, nie ma na ten temat żadnych informacji. Przynajmniej tych wiążących. Być może w takich warunkach nie powinno się obchodzić jubileuszy, poprzednie były bardziej widowiskowe, głośnie, czasami nawet ktoś się o nich dowiadywał i pisał list na temat tego, jak strasznie żałuje, że nie może się pojawić. Ale czy takie listy są potrzebne i czy mamy miejsce w szufladach, aby je przetrzymać. W tych szufladach jest tak wiele rzeczy, sporo scenariuszy, kartek, dokumentów, dyplomów, wycinków z gazet. Wszystko to leży w nieładzie, po diabła wrzucać tam jeszcze jakieś listy. Ktoś nie wierzy – ależ można sprawdzić, na holu domu kultury rozstawiona jest wystawa poświęcona 30-leciu. Tam jest trochę takich kartek, wycinek, rąbek, kilka szczegółów, bardzo zresztą wygniecionych. Do tego plakaty teatralne, głównie tworzone przez **Bartka Zapartę**, **Agnieszkę Jarocką**, **Wojtkę Siudeję**... Kilka zdjęć, które ściągnięte zostały ze ścian pracowni teatralnej. Rekwizyty, albumy fotograficzne, wydawnictwa, w których ktoś napisał kilka słów na temat teatru Fieter.

„Świat to Fieter”
William Shakespeare

Zostało tego po 30 latach o wiele więcej, ale wystawianie wszystkiego sensu nie ma. To i tak za mało. Spektakle nie są czymś trwałym, znikają, pozostają w pamięci aktorów, widzów. Tej zawodnej, nikszej, mieszającej fikcję z prawdą. Każdy zresztą generuje inne fikcje, inne posiada prawdy. Mieszają się zdarzenia, pozostaje w głównej jakas fraza sceniczna, obraz, fragment dialogu czy muzyki. Czasem problem, z jakim mierzył się spektakl. Czasem uśmiech, zaduma, strach lub zdenerwowanie. Trudno to wszystko zatrzymać. Jeszcze trudniej powstrzymać dekonstrukcję świata, który trwa tylko w momencie scenicznej prezentacji. Nie dokona tego najlepsze nagranie, rejestracja wypacza, stawia spektakl w innym świetle, zachowuje obraz zniekształcony i pewnie bardziej nieprawdziwy niż ten zatrzymany w pamięci. Niemniej coś trzeba robić, jakieś gusła, odczyniania, obrzędy, w których odnajdywane są sprzeczne wspomnienia. Temu służą takie spotkania. Takie jak to, które odbyło się 3 października 2021 r. Na które trafiły osoby, których dawno nie widzieliśmy, które dawno nie widziały nas. Takie spotkanie na odchodne, mocno wskazujące tę nieuchronność, zbliżający się kres. Ktoś przybył, inny nie, ktoś dotarł, inny nie był w stanie. Dotyczy to tak aktorów jak i widzów. Był tort, zrobiony przez Gosię, tekst przygotowany przez Agnieszkę, był – niespodziewany – występ **Amelii Kity**, córki naszej eksaktorki Ani... było dobrze.

Robert Konowalik

Pora na zmiany, czyli jedenaście odstępów Nocnika Teatralnego

Jedenasta edycja Nocnika Teatralnego to w założeniu swoiste pożegnanie z dotychczasową formułą tej imprezy, będącej dosyć istotnym punktem na mapie wydarzeń teatralnego offu. Dzięki dotychczasowym prezentacjom, uczestnictwie najciekawszych grup teatralnych z całego kraju, nasze nocne spotkania stały się bardzo popularne wśród teatralnej braci. Przyczynia się do tego połączenie staranności z jaką podchodzimy do potrzeb zaproszonych zespołów, dbałość o ich potrzeby i warunki występu, połączone ze swobodną, być może nawet częściowo nonszalancką formułą jaka towarzyszy prezentacjom.

Charakter i specyfika spotkań, rozpoczętych w 2010 roku, ulegały ewolucyjnym przemianom, bywały dostosowywane do potrzeb chwili i konieczności złamania nudy czy rutyny. A rozpoczęło się to wszystko dosyć strasznie i całonocne, bowiem pierwsza edycja Nocnika, rozpoczęta o godzinie 20.00, zakończyła się przed piątą nad ranem, gdyż o tej porze zakończył się spektakl ozimskiego teatru Kto? „Hamlet Or nein Hamlet”. W tym czasie wystąpiło pięć grup teatralnych, towarzyszyła nam TVP 3 Opole, która z imprezy stworzyła dwuczęściowy, okazałych rozmiarów materiał. Podczas kolejnych edycji pojawiały się na Nocniku wernisaże prac plastycznych, wystawy scenografii i lalek teatralnych oraz koncerty. Występował duet BOW, Ozimska Orkiestra Dęta, Ufecki. Swoje prace prezentowali: Wojtek Siudeja, Teatr Sanmun, artyści tworzący plakaty dla teatru Fieter, Teatr Fotografii Przemka Wiśniewskiego. Na scenie naszego domu kultury pojawiały się kilkakrotnie: Teatr Ecce Homo, Teatr Wojtka Kowalskiego, Teatr From Poland, Teatr Tata, Kompania Teatralna Mamro, Teatr T.C.R., Teatr Jednego Aktora Wioletta Komar, Marta Andrzejczyk (występ solowy, ale również jako duet Małe Przyjemności oraz jako aktorka Teatru Białego), Damian Kierek (Teatr Tata, Teatr Bestia). Gościliśmy grupy teatralne: Teatr Zapadnia, Momo, Bestia, Teatr Kreatury, Zielony Wiatrak, Krzyk,

Teatr Biały, Przedmieście, grupa Winegret (obecnie Teatr na walizkach), PID/GIN, Narybek From Poland, Teatr Tańca Siera, Tetraedr, Magdalena Bochan – Jachimiek, Fundacja Banina, Teatr KOD Bartosz Mazurkiewicz, Teatr Poświęcony, Jerzy Kałduś, ozimskie teatry: Fieter i Kto? oraz francuski zespół teatralny Compagnie Ombradripeter.

W tegorocznej edycji pojawiły się dwa nowe zespoły teatralne oraz Teatr Wojtka Kowalskiego, goszczący w Ozimku po raz kolejny. Tym razem, Wojtek wraz ze swoim stałym muzycznym współpracownikiem przygotowali spektakl o miłości. Utrzymany w typowej dla tego duetu stylistyce spektakl był kompilacją monologów i piosenek, opisujących pierwsze miłosne doznania, rozstania, nowe zauroczenia, małżeństwo czy też chorobę alkoholową, która to małżeństwo ostatecznie przekreśla. Słodko – gorzki wydzźwięk tej, nader często, zabawnej opowieści, był jedynym sensownym wybrzmieniem całości. „Miłość” na deskach naszej sceny zaprezentowała swoje różnorodne oblicza. Miała swoje radosne początki i smutniejsze zakończenia, ale czyż nie taką okazuje się bardzo często w zwykłym życiu?

Amatorski Teatr Dramatyczny im. J. Żmudy przyjechał do nas ze Stalowej Woli. Prowadzony jest przez Marię Bembenek, która przygotowała bardzo świeży, nieomalże premierowy spektakl. Występ w Ozimku był drugą prezentacją „Stopklatki”, trudnego i kontrowersyjnego tekstu, podczas którego oprócz zwyczajowej opowieści o sparaliżowanym mężczyźnie, dochodziło do wielokrotnego burzenia czwartej ściany podczas czego zadawane były pytania o granice teatralności, o sposób na prezentację kalectwa w teatrze. Młody, zwinny i wysportowany aktor, opowiadający swoją historię odkrywa przed nami niewygodną prawdę. Musi być taki, młody i sprawny, by opowiedzieć o tym, iż w rzeczywistości sprawny nie jest. Poprzez fikcję, oszustwo teatralne spektakl opowiada o sprawach prawdziwych, nie ukrywając zresztą tego, iż posługuje się tym celu oszustwem. Ale czy ma inne

wyjscie? Czy można inaczej? Z tym pytaniem twórcy pozostawiają widownię w celu dotarcia do własnych wniosków.

Ostatnim przedstawieniem wieczoru był monodram na temat Marii Skłodowskiej – Currie, wykonany przez Angelikę Panas. „Ja, Mania” to opowieść mocna i feministyczna. Historia sławnej noblistki zostaje w niej odarta z posągowości i zderzona z realiami mozołnej, ciężkiej pracy oraz straszną ceną jaką zapłaciła Maria za swoje dokonania. Spektakl bardzo szlachetny i prosty w swojej sferze realizacyjnej, opierał się na bardzo przemyślanej, wielobarwnej interpretacji aktorki. Historia, chociaż sięgająca do czasów pionierskich badań i panującego patriarchy, w bardzo udany sposób uwspółcześniała losy Marii Skłodowskiej, nadając tej postaci rysy na wskroś współczesne.

Imprezą towarzyszącą Nocnikowi jest stała wystawa umieszczona w korytarzach na pierwszym piętrze domu kultury, powstała z wybranych fotografii, wykonanych podczas filmowego projektu „Swojskie lektury”. Wystawę można będzie oglądać przez następnych kilka miesięcy.

Rozpoczęliśmy naszą opowieść od stwierdzenia, iż jedenaście edycji Nocnika Teatralnego wymaga dosadnego restartu. Jest to podyktowane koniecznością przełamania rutyny, wprowadzenia nowych pomysłów i – było nie było – potrzebą zlikwidowania nieuchronnego w takich sytuacjach i po tylu latach znużenia. Dotychczasowe zmiany, polegające na podzieleniu imprezy na dwie odstępów (wiosenną i jesienną), na ograniczeniu ilości występujących grup, okazują się chyba zbyt niewielkimi zmianami. Czy będzie Nocnik Teatralny w następnych latach? Czas pokaże, możliwości jest kilka i w chwili obecnej żadna nie wydaje się wiążąca. Mamy jednak nadzieję, iż nieodzwonne zmiany, które zostaną wprowadzone, będą korzystne dla dotychczasowych i przyszłych widzów Nocnika.

Robert Konowalik

Co? Gdzie? Kiedy?... W listopadzie

DOM KULTURY ORAZ MIEJSKA I GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W OZIMKU				
Data	Godz.	Miejsce	Nazwa imprezy	Organizator
07.11.2021		JuraPark w Krasiejowie	IV Festiwal Artystyczny „Tobie Polsko”	Stowarzyszenie Na Rzecz Promocji Talentów Akces
11.11.2021	9:00	Grodziec, ul. Leśna	Rajd Rowerowy „Powstańczym Szlakiem”	Stowarzyszenie „Nasz Grodziec”, Instytut Śląski w Opolu
	9:30	Kościół Parafialny w Ozimku, Plac przed Domem Kultury	Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Ozimku Msza święta za Ojczyznę w kościele parafialnym w Ozimku, po mszy złożenie kwiatów pod pomnikiem przy Domu Kultury w Ozimku	Urząd Gminy i Miasta w Ozimku Dom Kultury w Ozimku
15.11 (poniedziałek)		Dom Kultury w Ozimku	Ostatni dzień przyjmowania zgłoszeń w konkursie fotograficznym „Świat przyszłości” w 100 rocznicę urodzin Stanisława Lema	Dom Kultury w Ozimku
19.11 (piątek)	8:00-14:00	Plac przed Domem Kultury	Mammobus	Lux Med
20.11 (sobota)	19:00	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	„Zaduszki rockowe” W wykonaniu: SPIS, w składzie: Jerzy Styczynski (DŻEM), Piotr Lekki (TSA Michalski, Niekrasz, Kapłon, EVENING STANDARD) i Robert „Sierściu” Mastalerz (4SZMERY) „Mitycznie” wernisaż wystawy sekcji grafiki warsztatowej	Dom Kultury w Ozimku
		Rymarov	Udział grupy „Kaszmir” w Festiwalu „Habibi” w Rymarovie	SVC Rymarov
22.11 (poniedziałek)	9:00-16:00	Plac przed Domem Kultury	Mammobus	Lux Med
24.11 (środa)	19:00	Dom Kultury w Ozimku, sala kameralna	„Szarlatan” Seans filmowy w ramach Klubu Dobrego Filmu. Bilety w cenie 10,00 zł można zakupić w dniu seansu.	Opolskie Kino Objazdowe Dom Kultury w Ozimku
25.11 (czwartek)	14:00	Domu Kultury w Ozimku, fanpage	p@jęczyn@ kulturalna – program informacyjny Domu Kultury w Ozimku podczas którego zostaną ogłoszone wyniki konkursu fotograficznego „Świat przyszłości”	Zadanie realizowane ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu pn. „Konwersja Cyfrowa Domów Kultury”
27.11 (sobota)	10:00	Dom Kultury w Ozimku, sala plastyczna	Warsztaty brushletteringu Skierowane do młodzieży, poziom podstawowy. Koszt 40,00zł, zapisy w sekretariacie Domu Kultury.	Dom Kultury w Ozimku
	15:00 17:00 19:30	Dom Kultury w Ozimku, sala widowiskowa	KINO: Bajka pt. „Pszczółka Maja: mały wielki skarb” Bilety można zakupić przez stronę internetową www.film.opole.pl bądź w dniu seansu	Dom Kultury w Ozimku, Opolskie Kino Objazdowe
			KINO: Film pt. „Dziewczyny z Dubaju” Bilety można zakupić przez stronę internetową www.film.opole.pl bądź w dniu seansu	
30.11 (wtorek)	18:00	Dom Kultury w Ozimku, fanpage	Projekcja on-line trzeciego odcinka serialu „Wykluczeni – poza siecią”, realizowanego w ramach projektu systemowego pn. Konwersja cyfrowa domów kultury.	Dom Kultury w Ozimku

W każdy czwartek o godz. 9:00 zapraszamy na darmowe wyjazdy na basen „Wodna nuta” w Opolu. Wyjazdy organizuje Szkoła SuperBabci i SuperDziadka, wcześniejsza rezerwacja pod nr tel. 602 661 528.

Nagroda Burmistrza z okazji dnia Edukacji Narodowej

Dzień Edukacji Narodowej to odpowiedni moment na wyróżnienie nauczycieli za ich osiągnięcia, zaangażowanie i wytrwałą pracę oraz rozwój osobisty. W tym roku uroczystość wręczenia Nagrody Burmistrza odbyła się 14 października w BSK Centrum Rozrywki Ozimek. Tegoroczne wyróżnienie Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek wręczył:

Małgorzata Rudolf – nauczycielka języka polskiego, historii, wiedzy o społeczeństwie i techniki, a także opiekunka biblioteki w **Publicznej Szkole Podstawowej w Szczedrzyku**. Pani Małgorzata podczas prowadzenia swoich zajęć wykorzystuje nowoczesne formy elektroniczne i dba o to, aby zajęcia miały różnorodny wymiar, a każdy z uczniów mógł wykazać się aktywnością i zaangażowaniem. W życiu szkolnym chętnie podejmuje różnorakie działania, jest organizatorem imprez szkolnych. Uczniowie będący pod skrzydłami Pani Małgorzaty zdobywają tytuły finalistów Wojewódzkiego Konkursu Polonistycznego oraz wysokie miejsca w Ogólnopolskim Konkursie BRD na szczeblu wojewódzkim.

Anetta Gajda-Janowska – nauczycielka wychowania fizycznego i biologii w **Publicznej Szkole Podstawowej w Szczedrzyku**. Nieustannie podnosi swoje kwalifikacje zawodowe oraz uczestniczy w projektach współfinansowanych przez UE, co owocuje innowacyjnymi pomysłami na prowadzenie zajęć lekcyjnych. Swoich uczniów motywuje i przygotowuje do udziału w zawodach sportowych – dzięki czemu osiągają wysokie wyniki na szczeblu powiatowym i wojewódzkim. Uczy opiekuńczości, troskliwości i serdeczności, buduje w młodych wrażliwość, poprzez organizację zbiórek charytatywnych i akcji dobroczynnych.

Krystyna Helman – nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej i terapeuta pedagogiczny **Przedszkola Publicznego nr 5 w Krasiejowie**. Pani Krystyna w swojej pracy dąży do pełni rozwoju osobistego i zawodowego, chętnie dzieli się zdobytą wiedzą i doświadczeniem z młodymi nauczycielami – stażystami pełniąc funkcję ich opiekuna, chętnie podejmuje również opiekę nad studentami odbywającymi praktyki zawodowe. Podczas pracy z dziećmi wprowadza radosną i przyjazną atmosferę wzajemnego zaufania i poczucia bezpieczeństwa, buduje obywatelskie, patriotyczne i prospołeczne postawy organizując spotkania z innymi przedszkolami oraz tworzy strefę współpracy z lokalnymi przedsiębiorcami.

Ewa Młyńska - nauczycielka **Przedszkola Publicznego nr 1 w Ozimku**, dba o swój rozwój osobisty i zawodowy uczestnicząc w różnych formach doskonalenia zawodowego, chętnie dzieli się swoim doświadczeniem z młodymi nauczycielami i pomaga im pełnić funkcję opiekuna stażu, podczas pandemii dbała o realizację podstaw programowych i założeń rocznego planu przedszkola wykorzystując innowacyjne formy komunikacji. Pani Ewa w swojej pracy z dziećmi szuka nowatorskich form i metod pracy, dzięki czemu osiąga zaplanowany cel, dobro dzieci stawia zawsze na pierwszym miejscu, postępu-

jąc konsekwentnie i sprawiedliwie. Uczy tolerancji, wzajemnego szacunku oraz wrażliwości społecznej organizując w przedszkolu zbiórki charytatywne.

Małgorzata Korniak – nauczycielka chemii i fizyki w **Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku**. Wypełniając swoje obowiązki nauczyciela z dużą starannością i zaangażowaniem, systematycznie doskonali swój warsztat zawodowy w dziedzinie chemii i fizyki, dzięki czemu uczniowie będący pod opieką Pani Małgorzaty osiągają tytuły laureatów oraz finalistów Wojewódzkiego Konkursu Chemicznego.

Marzena Wolicka-Mazurkiewicz – nauczycielka języka polskiego w **Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku**, osoba dająca wspaniały przykład swoją postawą we wszystkich obszarach życia, zawsze chętna do pomocy i dzielenia się swoim doświadczeniem ze studentami odbywającymi praktyki i młodymi nauczycielami. Otacza ich przy tym swoją opieką i troską. Pani Marzena dba o rozwój swoich uczniów zarówno w aspekcie intelektualnym, kulturalnym i społecznym budując wrażliwość na krzywdę drugiego człowieka. Uczniowie będący pod opieką Pani Marzeny zdobywają tytuły finalistów Wojewódzkiego

Konkursu Polonistycznego, a także zajmują miejsca na podium w konkursach recytatorskich i literackich.

Gabriela Smandzich – nauczycielka matematyki w **Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku** nauczycielka wykorzystująca nowatorskie metody nauczania, które inspirują uczniów do efektywnej pracy na lekcjach. Dbą o mądre gospodarowanie czasem, chętnie podejmuje działania na rzecz szkoły, jak i o własny rozwój osobisty. Pani Gabriela potrafi rozwijać umiejętności swoich uczniów, którzy zdobywają tytuły laureatów Wojewódzkiego Konkursu Matematycznego, a także wysokie miejsca w olimpiadach matematycznych na szczeblu ogólnopolskim.

Joanna Niedźwiedź – nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej w **Szkole Podstawowej nr 2 w Ozimku**. Rzetelnie i z pełnym zaangażowaniem wypełnia swoje zadania, dba o budowanie dobrego wizerunku szkoły, organizuje imprezy środowiskowe, buduje współpracę z instytucjami działającymi na rzecz dzieci. Współautorka innowacji pedagogicznych, dzięki którym powstała placówka z oddziałem integracyjnym. Pani Joanna jest nauczycielem, który potrafi

kształtować i realizować kreatywne pomysły uczniów przy wykorzystaniu różnorodnych form i metod pracy. Odpowiednio organizuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną dla uczniów z niepełnosprawnościami oraz podejmuje liczne działania na rzecz realizacji założeń programowych prowadzonych w szkole. Swoich uczniów zachęca do uczestnictwa w konkursach czytelniczych, plastycznych i recytatorskich.

Anna Gaszczyk – nauczycielka wiedzy o społeczeństwie w **Szkole Podstawowej nr 2 w Ozimku** dbająca o swój rozwój osobisty i zawodowy, dokształca się nieustannie oraz uczestniczy w różnego rodzaju kursach. Pani Anna dba o rozwój szkoły poprzez realizację wielu projektów finansowanych ze środków Unii Europejskiej oraz budżetowych, zrealizowała między innymi projekt „Czytanie to jedna z bram do wolności” dzięki, któremu szkoła otrzymała tytuł „Kapitałni w Opolskiem”.

Marta Więdocha – nauczycielka matematyki i informatyki w **Publicznej Szkole Podstawowej nr 1 w Ozimku** dbająca o ciągłe doskonalenie zawodowe i rozwój osobisty. Prowadzi diagnozy przedmiotowe w celu podniesienia jakości pracy szkoły i projektowania zadań pedagogicznych w poszczególnych klasach. Uczniowie Pani Marty nie tylko zdobywają wyróżnienia i tytuły laureatów w konkursach matematycznych na szczeblu ogólnopolskim, ale rozwijają swoją kreatywność poprzez pisanie i realizowanie programów tj. „Młody matematyk w laboratorium”

Grażyna Świercz – bibliotekarka **Publicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Ozimku** cechująca się dbałością o najmniejszą szczegół oraz osoba z niebanalnymi pomysłami, które zawsze realizuje rozwijając swoją miłość do książek. Zaraża swoją pasją uczniów. Pani Grażyna poświęca się swojej pracy bez reszty.

Magdalena Stasiukiewicz – nauczycielka wychowania przedszkolnego w **Szkole Podstawowej w Antoniewie** wyróżniająca się umiejętnością wykorzystania współczesnych osiągnięć

dydaktyki i metodyki podczas realizacji swoich zadań, dba o rozwój osobisty i doskonalenie zawodowe, aby rozwijać nieustannie swój warsztat pracy. Pani Małgorzata promuje wśród swoich uczniów postawy proekologiczne, dbając nie tylko o budowanie wrażliwości społecznej, ale i wrażliwość skierowaną na najbliższe otoczenie.

Nagrodzonym nauczycielom serdecznie gratulujemy.

Katarzyna Pastuch-Kolonek

Bieg w piżamach

Dnia 24 września 2021 r. po raz pierwszy został zorganizowany w naszej szkole „Bieg w piżamach” z gościnnym udziałem naszych małych przyjaciół z Przedszkola Publicznego nr 1 w Ozimku. Patronat nad imprezą objął Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Cel imprezy to pomoc i okazanie wsparcia dla Fundacji „Gdy Liczy się Czas”, która została założona przez rodziców dzieci dotkniętych chorobą nowotworową, dla których piżama stała się nieodłączną częścią codzienności. Biorąc udział w imprezie i zmieniając codzienne ubrania na piżamy, chcieliśmy okazać wsparcie wszystkim najmłodszym pacjentom oddziałów onkologicznych i ich rodzinom. Bieg nie odbyłby się, gdyby nie zaangażowanie pani **Anety Woźnicy** – opiekuna szkolnego wolontariatu, która zgłosiła szkołę do biegu, zaprosiła do włączenia się do akcji przedszkolaki z PP nr 1, przygotowała oprawę imprezy oraz zadbała o ufundowanie przez Urząd Gminy i Miasta w Ozimku oraz firmę Plada Sp. z o.o. z Chrząstowic miłych niespodzianek dla najmłodszych uczestników biegu.

Wszystkim: organizatorce – pani **Anecie Woźnicy**, pani **Darii Bejm**, która rozgrzała dzieciaki przed biegiem, przedszkolakom, ich wychowawczyniom, pani dyrektor PP 1 – **Magdzie Dudkiewicz**, panu **Burmistrzowi** oraz uczniom i nauczycielom PSP nr 1 dziękuję za okazane serce! Zebrane podczas biegu pieniądze zasilili już konto fundacji!

Małgorzata Wronowska

Jubileusz 20-lecia nowego budynku szkoły w Antoniowie

P październik 2021r. na długo zapisze się w pamięci uczniów, nauczycieli, pracowników szkoły i rodziców, bowiem pierwszego i drugiego października świętowaliśmy jubileusz 20-lecia istnienia nowego budynku naszej szkoły, a taka rocznica daje wiele powodów do dumy i radości.

„20 lat minęło...” - to słowa piosenki, które znakomicie oddają atmosferę tych dni. Była to szczególnie na okazję do wspólnego świętowania, wspomnień. Ale także podsumowania minionych 20 lat.

Uroczystość zainaugurowali pierwszoklasiści, którzy po odśpiewaniu hymnu, dumnie wkroczyli na scenę. Był to niezwykle ważny dla nich dzień, gdyż w trakcie akademii odbyło się uroczyste słu-bowanie uczniów klasy pierwszej. Ceremonia miała w tym roku wyjątkową oprawę, gdyż dzieci były pa-sowane na ucznia w obecności znamienitych gości.

Po słu-bowaniu głos zabrał dyrektor szkoły – **Wiesław Podboraczyński**, który powitał zebranych. W tym dniu wielu spośród zaproszonych gości zaszczyliło swoją obecnością mury naszej szkoły. Z ogromną przyjemnością gościliśmy Burmistrza Ozimka – **Mirosława Wieszołka**, Prezesa Ochotniczej Straży Pożarnej – **Norberta Halupczoka**, sołtysa wsi Antoniów – **Magdalenę Kotulę**, przedstawicielkę Związków Zawodowych – **Grażynę Świercz**, przewodniczącą DKF Antoniów – **Krystynę Hoinkę**, Przewodniczącą Rady Rodziców – **Annę Gonsior**, prokurenta PG-KiM – **Danutę Kaczmarczyk**, dyrektorów szkół: **Elżbietę Plutę**, **Katarzynę Sokołowską-Kolanek**, **Dorotę Mrozek**, **Beatę Woźniak**, **Małgorzatę Wronowską**, **Wiesława Misia**, **Pana Dariusza Bigasa**, przyjaciół szkoły, dzięki którym powstał nowy budynek: **Helgę Baron**, **Bernarda Kurdę**, **Piotra Hadasika**.

W swoim wystąpieniu dyrektor szkoły przybliżył okres rozwoju placówki począwszy od wiosny 1989, kiedy to za sprawą decyzji Państwowej Inspekcji Pracy nakazano rozbiórkę jednego z dwóch budynków szkoły. Wiadomym było, jak ważną rolę odgrywa szkoła w środowisku wiejskim. Chociaż doradzano jej likwidację i dowóz uczniów do innych placówek na terenie gminy, to dla mieszkańców wsi nie było innej alternatywy, jak budowa nowego budynku. Zawiązał się Społeczny Komitet Budowy Szkoły i rozpoczął prace związane z rozbiórką i przygotowaniem technicznym nowej inwestycji. Oprócz działającego Komitetu, nie mniej zaangażowanymi w prace byli mieszkańcy Antoniowa oraz Huta Szklą Jedlice. Dzięki pierwszym, znaczącym środkom finansowym przeznaczonym z budżetu gminy wykonano fundamenty. Przez kolejne lata wznosiły mury szkolne dzięki środkom gminnym i społecznym. 24 października 1993 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i wmurowanie kamienia węgielnego – niezwykle krzepiący i mobilizujący do dalszej pracy moment. W kolejnych latach, dzięki zrozumieniu i przychylności władz oraz radnych miejsko-gminnych, udało się doprowadzić inwestycję do stanu surowego otwartego. W miarę postępów na placu budowy przybywało też i problemów, głównie natury finansowej. Czynione starania o pozyskanie środków z Kuratorium Oświaty nie dawały żadnych rezultatów. W związku z narastającymi problemami Społeczny Komitet Bu-

dowy Szkoły, w ścisłej współpracy z Mniejszością Niemiecką, poczynił starania o dofinansowanie budowy ze środków Fundacji Rozwoju Śląska i Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Ta ostatnia zaoferowała pomoc finansową, udzielając tzw. kredytu „Jumbo”. Środki, które wówczas przyznano, były na tyle duże, że pozwoliły na wykonanie jednego z kosztowniejszych etapów, mianowicie stolarki okiennej, instalacji wodno-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania. Jednakże, kolejna prośba o dofinansowanie spotkała się z odmową. W obliczu tej sytuacji dyrekcja szkoły i społeczny komitet wysunęły propozycję etapowego uruchamiania budowanego obiektu. Po uzyskaniu zgody i korekty dokumentacji budowlanej przystąpiono do prac wykończeniowych pierwszej kondygnacji i części parteru. W efekcie podjętych działań nastąpiło ukończenie planowanego etapu, przeprowadzenie starego wyposażenia w mury nowej szkoły i rozpoczęcie zajęć w roku szkolnym 2001/2002. Z uwagi na ówczesny brak środków finansowych na wyposażenie szkoły, niemożliwe było jej uroczyste otwarcie. Na tę uroczystość trzeba było czekać ponad rok. W tym czasie zakupiono nowe wyposażenie oraz wykonano kolejny segment na parterze budynku. Wszelkie prace wykończeniowe wykonano ze środków społecznych. Uroczystego, aczkolwiek symbolicznego otwarcia połączonego z oddaniem kolejnego segmentu dokonano 17 stycznia 2003 r. Jednocześnie pan dyrektor wyraził wdzięczność tym, którzy wspierali tę szlachetną inicjatywę.

Mimo narastających problemów demograficznych szkoła dzięki bogatej ofercie edukacyjnej, wykwalifikowanej kadrze pedagogicznej i wysokiej wydolności wychowawczej z roku na rok zyskuje coraz większe zaufanie rodziców z Antoniowa, a także spoza obwodu. Dyrektor podkreślił fakt, iż właśnie kadra tej szkoły stanowi jej siłę, gwarantując stabilność, chce i potrafi pracować zespołowo, a przede wszystkim ma ogromne serce dla dzieci. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że ogromną rolę w rozwoju szkoły odgrywają także rodzice, którzy nieustannie wspierają jej działania. Refleksje pana dyrektora przeplatano prezentacją multimedialną, która sprawiła, że wspomnienia odżyły. Tymi również podzielili się zaproszeni goście: Helga Baron, Bernard Kurda, Piotr Hadasik i Norbert Halupczok. W swoich krótkich wystąpieniach

tylko nawiązali do początków budowy, trudności, ale przede wszystkim podkreślili determinację całej społeczności w dążeniu do wspólnego celu, jakim była nowa szkoła. Jednocześnie jednym głosem zaapelowali do władz gminy o niezamykanie szkoły, gdyż jest to dzieło wspólne całej społeczności różnych pokoleń. „Do tablicy” wywołani zostali także byli uczniowie – Magdalena Kotula i Marek Pańczyk. Wspominali nie tylko powstawanie nowego budynku z perspektywy ucznia, ale podzielili się też dowcipnymi anegdotami z życia „starej” szkoły, czym wywołali uśmiech na twarzach zebranych. Na zakończenie części oficjalnej głos zabrał Burmistrz, który zapewnił, że ze względu na budowniczych, fundatorów oraz społeczność lokalną, w ostatnim czasie magistrat nie rozpatrywał zamknięcia szkoły, lecz przekształcenie w szkołę wczesnego nauczania. Życząc dalszych sukcesów, wręczył na ręce dyrektora jubileuszową pamiątkę. Równie szczerze życzenia i pamiątkowe upominki przekazali Norbert Halupczok, Grażyna Świercz, Danuta Kaczmarczyk przekazała dla uczniów kosz pełen słodkości.

Akademii uświetnili występem uczniowie szkoły, którzy swoim kunsztem artystycznym zachwycili zebranych. Jak podkreślali uczestnicy, część artystyczna dostarczyła wielu niezapomnianych wrażeń zarówno poetyckich, jak i muzycznych. Nasza utalentowana młodzież została nagrodzona gromkimi brawami.

W tym dniu czekała na wszystkich jeszcze jedna podniosła uroczystość. Dokonano bowiem symbolicznego przecięcia wstęgi i otwarcia nowego oddziału przedszkolnego przez Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka.

Ostatnim punktem dnia był słodki poczęstunek, na który zostali zaproszeni wszyscy goście. Do sali wjechał okazały tort, który wzbudził nieukrywany zachwyt zebranych. Na rozmowach w przyjaznej atmosferze Goście delektowali się słodkościami. Padło wiele wspaniałych słów uznania dla całej społeczności szkolnej.

Serdecznie dziękujemy wszystkim gościom za możliwość wspólnego świętowania naszego jubileuszu, a nauczycielom, pracownikom szkoły, uczniom i rodzicom za zaangażowanie i ogrom pracy włożony w organizację naszego święta.

XXI Pielgrzymka Rodziny Szkół Jana Pawła II na Jasną Górę

Dnia 7 października nasi ósmoklasiści wraz z proboszczem ks. Marcinem Ogioldą oraz paniami Anetą Gajdą-Janowską i Joanną Piontek wybrali się na Jasną Górę, na XXI Pielgrzymkę Rodziny Szkół Jana Pawła II. Tegoroczne spotkanie odbyło się pod hasłem „Nie lękajcie się”.

Radomski biskup senior **Henryk Tomasik** w homilii podpowiadał młodym wzory pięknych relacji z Chrystusem w osobach św. Jana Pawła II, bł. kard. Stefana Wyszyńskiego i nastolatka, pasjonata Internetu bł. Carlo Acutisa. W imieniu zgromadzonej wspólnoty list jedności z papieżem Franciszkiem odczytali młodzi pielgrzymi.

W Polsce i na świecie funkcjonuje ponad 1,2 tys. placówek oświatowych pod patronatem Jana Pawła II. Przynależność do Rodziny Szkół Jana Pawła II zobowiązuje nas do realizowania w życiu nauczania naszego Patrona. Bycie dobrym człowiekiem nie polega na czynieniu tylko wielkich rzeczy. Okazywanie sobie szacunku, bycie prostym, zwyczajnym, dobrym człowiekiem, na codzien zbliża nas do świętego Jana Pawła II.

Joanna Piontek

Lekcja przyrody w Nadleśnictwie

Na pierwszą wycieczkę w roku szkolnym 2021/2022 uczniowie z grupy o i klasy I Publicznej Szkoły Podstawowej w Szczedrzyku wybrali się do Nadleśnictwa Opole.

Dzieci zapoznały się z pracą leśników. Wzięły udział w ciekawych zajęciach z edukacji leśnej. Poznały funkcje lasu, odkryły świat polskiej fauny i flory oraz uczyły się rozpoznawać różne gatunki drzew. Dowiedziały się, jak istotną rolę pełnią lasy w środowisku, jak należy o nie dbać i jak długo rozkładają się różne śmieci porzucone przez ludzi. Największe wrażenie wywarła sala, która ukazywała zwierzęta i roślinność w czterech porach roku. Przyrodnicza edukacja bardzo podobała się dzieciom. Była to przydatna i pouczająca lekcja. Spotkanie zakończyło się pieczeniem kiełbasek i wspólnym posiłkiem. Czas upłynął w miłej atmosferze a dzieci niecierpliwie czekają na kolejny wyjazd.

Małgorzata Cichoń

Sukces uczennic Szkoły Podstawowej w Krasiejowie podczas Wojewódzkiego Dziecięcego Festiwalu Piosenki

Od prawie 30 lat w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Korfantowie organizowany jest Wojewódzki Dziecięcy Festiwal Piosenki.

W ramach festiwalu organizowany jest konkurs piosenki polskiej w różnych kategoriach wiekowych. Celem konkursu jest propagowanie kultury muzycznej wśród dzieci młodzieży,

prezentowanie dorobku artystycznego młodych solistów oraz wymiana doświadczeń w zakresie pracy z dziećmi.

W tegorocznym festiwalu udział wzięło ponad 30 uczestników. Jury, w którym zasiadli: **Stanisław Szkolny, Marek Kryjom** oraz **Janusz Matkowski**, znawcy tematu oraz muzyczni pasjonaci, nie miało jednak łatwego zadania. Poziom wszystkich

występów był imponujący. W tym roku w kategorii I (soliści 7-9 lat) drugie miejsce zajęła **Jasmin Pyka** z klasy III SP w Krasiejowie, jedna z trzech reprezentantek tej szkoły i Gminy Ozimek. Wspaniale zaprezentowały się również **Lena Bryja** z klasy IV i **Lena Mannsfeld** z klasy VII.

Elżbieta Bieniecka-Pisula

Ogólnopolski Dzień Głośnego Czytania 2021

W Publicznej Szkole Podstawowej nr 1 w Ozimku promujemy czytelnictwo i zachęcamy uczniów do czytania poprzez organizowanie różnorodnych działań. Pomagają nam w tym i ważne osobistości życia publicznego, i rodzice uczniów.

„Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła”

Wisława Szymborska

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział w corocznej akcji **NOC BIBLIOTEK**. Ta ciekawa forma promocji czytelnictwa bardzo się uczniom JEDYNKI spodobała. Wśród wielu atrakcji każdy mógł znaleźć coś dla siebie. W atrakcyjny sposób - Bibliotecznego Escape Roomu – zostały przekazane wiadomości z literatury, historii, bibliotekarstwa i informacji naukowej. Uczniowie musieli m.in. odszukać pierwsze zdanie napisane po polsku na stronie Księgi Henrykowskiej, wykazać się umiejętnością poszukiwania informacji w źródłach informacyjnych i napisać spójną notatkę. Poznali tytuły książek i ich twórców, a także wykazali się kreatywnością w zadaniu na skojarzenia czytelnicze. Bardzo uczniom się podobało domino książkowe, a narysowanie inicjału odbyło się w wesołym skupieniu ich inwencji twórczej. Każdy z uczestników został obdarowany nagrodą za rozwiązanie zagadek Escape Roomu według zdobytych miejsc. Okazało się, że różnica między pierwszym i drugim miejscem wynosiła zaledwie ...0,25 punktu. Jedno jest pewne – po takich emocjach spać się nie chciało. Uczniowie w małych grupach zagrali w uwielbiane przez wszystkich planszówki. Oczywiście, najwytrwalsi stali na warcie, która zmieniała się co godzinę. Sen- przyszedł, ale tylko na chwilę, gdyż skoro świt wszyscy się obudzili, żałując, że ta wesoła NOC BIBLIOTEK 2021 tak szybko się skończyła.

Inną ciekawą formą promocji czytania był **Ogólnopolski Dzień Głośnego Czytania**. To

święto wszystkich ludzi lubiących czytać, które zostało ustanowione już w 2001 roku. Data jest wybrana nieprzypadkowo, gdyż 29 września odnosi się do urodzin JANINY PORAZIŃSKIEJ, autorki wielu książek dla dzieci i młodzieży. Na spotkanie z uczniami klas 5-8 do naszej JEDYNKI zostali zaproszeni ważni goście: **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek oraz Przewodnicząca Rady Rodziców Anna Juruć**. Nasi goście zostali poproszeni o zaprezentowanie książek, które polecają do przeczytania naszym młodym czytelnikom. Pani Juruć przeczytała fragment książki „Świat Mundka” - Katarzyny Wasilkowskiej. Książka pochodzi z biblioteczki jej córki Kasi (naszej uczennicy), która otrzymała ją w nagrodę w konkursie organizowanym przez Dom Kultury w Ozimku.

Natomiast Burmistrz Wieszołek przeczytał fragment „Małego Księcia” Antoine’a de Saint-Exupéry’ego. A dokładnie rozdział, który w prosty sposób tłumaczy młodym ludziom, jak spojrzeć na świat oczami dziecka i wiele mówi o szacunku, przyjaźni i miłości. Pan Burmistrz podarował także do szkolnej biblioteki kilka książek, a także wpisał dedykację.

Mam nadzieję, że nasi goście, jak i ciekawe imprezy, zachęciły młodzież do sięgnięcia po książki i do wizyty w szkolnej bibliotece. Bo, tak jak powiedziała Joanne K. Rowling – „Kiedy masz jakieś wątpliwości, idź do biblioteki”. Biblioteka, to dobre miejsce! Zapraszam serdecznie!

Grażyna Świercz

Z przyjaciółmi do historycznych miast

Uczniowie klasy 7a Publicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Ozimku pojechali na dwudniową wycieczkę do Opoli i Mosznej w ramach międzynarodowego projektu „Z przyjaciółmi do historycznych miast z narodową tradycją”. W pierwszym dniu „zdobyli” Wieżę Piastowską, zwiedzili Muzeum Polskiej Piosenki i Amfiteatr. Z dużą przyjemnością uczestniczyli w grze terenowej po angielsku, poznając stolicę województwa - 6 stacji - ciekawych miejsc.

Wszyscy czekali na zwiedzanie Radia Opole i na wszystkich to miejsce zrobiło niezwykłe wrażenie, gdyż zobaczyli na żywo, jak prowadzi się program radiowy. Uczniowie udzielili też krótkiego wywiadu w Radiu Opole. Miłą niespodzianką było tu spotkanie z **Burmistrzem Ozimka Mirosławem Wieszołkiem**,

który znalazł czas dla naszych dzieci. Wspólnie odbyliśmy wycieczkę po tym fascynującym miejscu, a Radio Opole uchyliło nam rąbka tajemnicy swojej pracy. Tutaj też nasze uczennice obdarowały Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka**, Dyrektora Marketingu RO **Adama Ramczykowskiego** oraz szefa Newsroomu, redaktora **Cezarego Puzynę** plakietkami z logo naszej szkoły – na znak przyjaźni.

Zarówno Gmina Ozimek, jak i nasza JEDYNKA mają od wielu lat nawiązane partnerstwo. W ramach tego podwójnego partnerstwa burmistrz Wieszołek serdecznie przywitał naszych czeskich przyjaciół i wręczył im upominki. Czescy przyjaciele - uczniowie i nauczyciele - bardzo miło ocenili ten gest, gdyż była to bardzo przyjemna niespodzianka. A na nasze dzieci czekała inna - pyszne lody, na które zaprosił je pan burmistrz.

Wizyta w gościnnym Radio Opole była ostatnim punktem poznawania stolicy województwa, gdyż następnym etapem był Zamek w Mosznej. Tutaj uczniowie z Ozimka i Rymarowa spędzili noc i drugi dzień międzynarodowego spotkania. Bardzo się wszystkim podobały warsztaty i zwiedzanie w Szkole Magii i Czarnodziejstwa Pana Hrabiego. Były także walki mieczem (gumowym) oraz nauka strzelania z łuku. Oczywiście, uczniowie czuli się tu niczym w Hogwarcie, zostali też przydzieleni do 4 domów, czego dokonała gadająca Tiara. Jak zawsze wszystko, co dobre, szybko się kończy, musieliśmy pożegnać się z koleżankami i kolegami z Czech. Do następnego spotkania już w październiku!

Grażyna Świercz

Medal Komisji Edukacji Narodowej dla Pani Ewy Kotyrby z Gminnego Zakładu Oświaty w Ozimku

Serdeczne gratulacje z okazji otrzymania Medalu Komisji Edukacji Narodowej. Znalazła się Pani w znacym gronie osób mających szczególne zasługi dla oświaty i wychowania. Jak się Pani poczuła odbierając Medal KEN? Czym jest dla Pani to odznaczenie?

Na początku muszę wyjaśnić, iż odznaczenie otrzymałam w zeszłym roku, ale ze względów obostrzeń pandemicznych wszelkie uroczystości gromadzące ludzi z różnych stron, nie mogły się odbyć. Ten rok pozwala na organizację takich zgromadzeń, więc miałam zaszczyt odebrać to szczególne wyróżnienie. Medal Komisji Edukacji Narodowej ma swoją wieloletnią historię, toteż bardzo miło znaleźć się w gronie uznanych i uhonorowanych osób. Cieszy mnie fakt, że osoby będące obok mnie zdecydowały się na złożenie takiego wniosku i w taki sposób doceniły moją dotychczasową pracę.

Jakimi kwestiami zajmuje się Pani na stanowisku kierownika zespołu ds. oświatowych?

Zadania oświatowe związane z pełnieniem funkcji kierownika to szereg zadań od prozaicznego sprawdzania czy poprawnie wykonano proste działania administracyjne i złożono podpis we właściwym miejscu po skomplikowane procesy kreowania zależności i tworzenia płaszczyzny do współdziałania. Budowanie wzajemnych relacji opartych na poszanowaniu przepisów prawa.

Czy Pani wcześniejsze doświadczenia zawodowe różnią się od tego, czym się Pani obecnie zajmuje?

Moje doświadczenia zawodowe pozwalają mi rozumieć funkcjonowanie każdej jednostki oświatowej, pojmuję prowadzone działania na różnych szczeblach i w różnych kontekstach, bo przecież szkoła, czy przedszkole to współpraca z wychowankami i uczniami, to współpraca z rodzicami a także z zatrudnionymi pracownikami. Trzeba wielkich umiejętności, aby wszystko po prostu działało w zgodzie z literą prawa.

Obecnie moje zadania sprowadzają się do wsparcia i nadzoru nad pracą dyrektora jednostki oświatowej. Zajmuje się koordynacją zadań organu prowadzącego wynikającego z przepisów prawa oświatowego.

Posiada Pani bogate doświadczenie zawodowe. Na przestrzeni lat pracowała Pani w różnych jednostkach oświatowych, a obecnie pracuje w Gminnym Zakładzie Oświaty w Ozimku. Jakie, Pani zdaniem, są obecnie największe wyzwania dla oświaty w naszej gminie?

Wyzwania Gminy Ozimek nie odbiegają od trudności, z którymi boryka się wiele gmin naszego kraju. Jest to wynik wprowadzonych reform i braku możliwości przewidywania, a także utraty poczucia stabilności. Dodatkowym elementem jest niż demograficzny, a w szkołach jedynociągowych brak specjalistów do nauczania przedmiotów, które w ramowym planie nauczania nie budują etatu.

Nauczyciele, podobnie jak i przedstawiciele innych zawodów, nie zawsze wykazują się

elastycznością i umiejętnością natychmiastowego przystosowania się do zmian jakie niesie współczesny świat. Czasem w obawie przed popełnieniem błędu lub niepokojem, że „nie będę perfekcyjny” - nie podejmują nowych wyzwań.

W skali kraju wyczuwa się pewien odwilż /odwrót od zawodu nauczyciela – coraz mniej osób chce się kształcić w tym kierunku, wieloletni nauczyciele porzucają naukę w szkole na rzecz innej pracy. Jak można zahamować czy odwrócić ten trend?

Praca w szkole czy przedszkolu nie należy do najłatwiejszych. Aby wykonywać ją dobrze trzeba poczuć w sobie pewną „iskrę” do codziennego zmagania się z „żywą materią” w postaci dzieci, rodziców i współpracowników. Przewycięzać swoje własne nastroje i wykazywać się dystansem oraz poczuciem humoru.

Ponadto droga awansu jest dosyć długa, a uposażenie ustalane z poziomu ministerstwa nie daje możliwości szybszego awansu jak w prywatnej firmie. Ale jak świat, światem... są nauczyciele „z krwi i kości”.

Szkoła przyszłości – w jakim kierunku, Pani zdaniem, podąża oświata?

Oświata podąża tam, gdzie prowadzą ją pedagodzy. Trochę przewrotnie brzmi moja odpowiedź, ale czyż nie czynnik osobowościowy nauczyciela jest najważniejszy? Czyż codzienne spotkania na lekcjach dające poczucie spełnienia lub niespełnienia kształtują w młodych ludziach otwartość lub bunt?

Świadomie stosowane metody i techniki dydaktyczne przynoszą odpowiedni efekt.

Czego życzyłaby Pani osobom zaangażowanym w oświacie – nauczycielom, dyrektorom, ale także uczniom i ich rodzicom?

Życzyłabym otwartości na „nowe i zmienne”, wzajemnej życzliwości i dążenia do wypracowywania w drodze porozumień stanowisk wobec trudnych spraw.

Jestem przekonana, że każdy, młody czy dojrzały, jeszcze uczeń czy już dorosły w roli rodzica, nauczyciela czy dyrektora dąży w życiu do osiągnięcia sukcesu na swoją miarę. Każde działanie niesie konsekwencje, niech te następstwa będą owocne i harmonijne.

Dziękuję za rozmowę.

Emilia Jendryassek

Nowa Dyrektor Przedszkola Publicznego nr 2 w Ozimku

ZPanią Katarzyną Kaczmarską, nową Dyrektorem Publicznego Przedszkola Publicznego nr 2 w Ozimku rozmawia Łucja Furman.

Rozpoczęła Pani nowy rok szkolny jako Dyrektor placówki. Proszę opowiedzieć nam coś o sobie. Jak wyglądała Pani wcześniejsza droga zawodowa i dlaczego zdecydowała się Pani zostać Dyrektorem przedszkola?

Jestem pełniącą obowiązki dyrektora od 28 sierpnia 2021 r., moja kariera zawodowa związana jest z PP nr 2 w Ozimku od 25 lat. Z zamiłowania wybrałam zawód nauczyciela przedszkola. Ukończyłam studia magisterskie na kierunku wychowanie przedszkolne – WSP Opole. Pracując i dostrzegając potrzeby dzieci i placówki uzupełniałam swoje wykształcenie na studiach podyplomowych i tak ukończyłam Pedagogikę Specjalną – Oligofrenopedagogikę z Terapią Leczniczą, Surdopedagogikę oraz Organizację i Zarządzanie w Placówkach Oświatowych. Dyrektorem przedszkola zostałam dlatego, że dobro dziecka, a w szczególności dziecka o innych potrzebach edukacyjnych jest dla mnie priorytetem.

Marzeniem moim jest stworzenie placówki dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych z całej gminy.

Jak w nowej roli przyjęło Panią grono pedagogiczne?

Grono pedagogiczne przywitało mnie serdecznie, życzliwie, bardzo aktywnie włączyło

się w przygotowanie placówki na rozpoczęcie nowego roku szkolnego.

Co powinno być priorytetem dla dyrektora przedszkola?

Moim priorytetem jest integracja dzieci o innych potrzebach edukacyjnych z dziećmi zdrowymi i stworzenie im jak najlepszych warunków do wspólnej nauki i zabawy. Najlepszą nagrodą dla mnie jest szczęśliwa twarz dziecka.

Jak ocenia Pani aktualną sytuację PP nr 2 w Ozimku? Co, w Pani ocenie, jest mocną, a co słabszą stroną placówki?

Moja poprzedniczka, która przez 20 lat była dyrektorem tej placówki zadbała o to, aby powstało wiele gabinetów terapeutycznych: rehabilitacyjny, logopedyczny, psychologiczny oraz sala doświadczania świata. Zadbała również o zlikwidowanie barier architektonicznych i dostosowanie placówki do dzieci, które poruszają się na wózkach. Kolejną mocną stroną jest kadra pedagogiczna naszego przedszkola w skład, której wchodzi oligofrenopedagog, logopedzi, psychologowie, terapeuci pedagogiczni: tyflopadałog, surdopedagog, fizjoterapeuta, specjaliści do pracy z dzieckiem ze spektrum autyzmu. Są to atuty naszego przedszkola, które mam zamiar pielęgnować i rozszerzać. Z roku na rok przybywa dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, uważam, że należy doposażyć gabinety terapeutyczne oraz stworzyć dla

nich miejsce do wspólnej zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

Jak dziś wygląda Pani typowy dzień pracy?

Dzień rozpoczynam od przywitania całego personelu, a potem stawiam czoło napotkanym problemom i zajmuję się sprawami bieżącymi przedszkola. W dalszym ciągu wiąże swoją karierę z tą placówką.

Jakie są Pani plany i jakie cele zawodowe?

Jak wcześniej wspominałam moim celem zawodowym i priorytetem jest dobro i bezpieczeństwo wszystkich dzieci uczęszczających do naszego przedszkola.

Czy istnieje motto, które jest Pani szczególnie bliskie? Chodzi o myśl, która przyświeca Pani podczas codziennej pracy zawodowej... może również w życiu prywatnym.

Moje motto: „Dziecko ma prawo być sobą. Ma prawo do popełniania błędów. Ma prawo do posiadania własnego zdania. Ma prawo do szacunku. Nie ma dzieci są ludzie.” – Janusz Korczak.

Czego życzyć Publicznemu Przedszkolu nr 2 w Ozimku?

Proszę mi życzyć powodzenia w realizacji zamierzonych działań.

Tego właśnie życząc dziękuję za rozmowę. Oczywiście życząc wielu sukcesów i satysfakcji z pracy.

Dziękuję za rozmowę.

Łucja Furman

Zawody o Puchar Dyrektora BA Glass Jedlice w Grodźcu

Koło Polskiego Związku Wędkarskiego „Jedlice” zostało założone w 1976 roku przy jedlickiej Hucie Szkła. Pomimo wielu zmian własnościowych, firma ta w mniejszym lub większym stopniu patronowała zrzeszonym w tamtejszym Kole wędkarzom. W ostatnim okresie patronat ten zaowocował organizacją dorocznych, towarzyskich zawodów wędkarskich, których druga edycja odbyła się 10 października na łowisku Zatoki Bajka w Grodźcu.

W II Zawodach Karpionych o Puchar Dyrektora BA Glass Jedlice wystartowało 31 zawodników. Ryby złowiono ośmiu z nich. Dla trzech najlepszych ufundowano puchary, a sześciu najwyższej sklasyfikowanych wędkarzy otrzymało bony towarowe na zakup sprzętu wędkarskiego. Zwycięzcą został Marek Mikolas z wynikiem 10,320 pkt. Drugie miejsce zajęła Yana Skrypnichenko – 6,020 pkt., trzecie miejsce zajął Michał Spyra – 4,960 pkt., a wśród nagrodzonych znaleźli się również: 4. Dawid Baron – 3,660, 5. Roman Stodko – 3,080, 6. Krzysztof Wojdyła – 2,980 pkt.

Po zakończeniu czterogodzinnych połowów i zważeniu przez komisję sędziowską złowionych ryb, wszystkich uczestników zaproszono na wspólny poczęstunek, po którym odbyło się wręczenie pucharów i nagród. Wraz z prezesem Koła Waldemarem Konieczko, najlepszym wędkarzom gratulowała przedstawicielka BA Glass Jedlice Joanna Jaskuła. Zarząd

Koła PZW „Jedlice” składa serdeczne podziękowania za sponsoring, pomoc w organizacji zawodów, ufundowanie pucharów, nagród i poczęstunku dyrektorowi BA Glass Jedlice panu Tomaszowi Karpiewskiemu, przedstawicielom firmy odpowiedzialnym za techniczną organizację zawodów: Joannie Jaskule i Mi-

chałowi Kowalskiemu. firmie cateringowej Party Service za przygotowanie smacznego posiłku, a także właścicielowi Zatoki Bajka Jerzemu Wienchowi za udostępnienie łowiska na przeprowadzenie zawodów.

Janusz Dziuban

Strzeleckie rezultaty – wszyscy wrócili z medalami

W dniach 24-26 września w Nowym Łupkowie (województwo podkarpackie) odbyły się XLVII Centralne Zawody Strzeleckie Klubów Żołnierzy Rezerwy o Puchar Prezesa Ligi Obrony Kraju. Opolską organizację LOK reprezentowali zawodnicy Klubu Strzeleckiego KZR LOK Opole, podopieczni sierżanta Jerzego Urbaniaka, szeregowi Piotr Mienkina, Patryk Czapracki i Adam Kurczyński.

Wszyscy zakończyli udział w zawodach z medalami. W konkurencji Pcz 10 (pistolet) 25 m złoty medal zdobył Piotr Mienkina – 98 punktów, w konkurencji Kcz 10 (karabin) 100 m z wolnej ręki złoty wywalczył Patryk Czapracki – 97 punktów. W dwuboju strzeleckim Pcz 10 + Kcz) brązowy medal zdobył Piotr Mienkina – 190 pkt., a srebrny medal w trójboju ogniowym wystrzelał Adam Kurczyński – 197 pkt. Gratulujemy! W konkurencji zespołowej Kcz (karabin) drużyna na KZR LOK Opole zajęła pierwsze miejsce, a całą rywalizację zakończyła na trzecim miejscu w klasyfikacji generalnej zawodów.

Niepobity pozostał rekord Polski tych zawodów, ustanowiony przez Jerzego Urbaniaka w Warce 2014 roku – 206 punktów w trójboju strzeleckim. Przez wszystkie lata trzymał się mocno i już nie zostanie poprawiony, bo od przyszłego roku zawody będą rozgrywane z nowej broni GROT kaliber 5,56 mm. Dotychczas strzelano Ak 47.

Janusz Dziuban

Mityng z okazji 70-lecia Opolskiego Związku Lekkiej Atletyki „Od młodzika do olimpijczyka”

WOpolu na stadionie im. Opolskich Olimpijczyków w dniu 1.10.2021 r. odbył się mityng lekkoatletyczny, którego organizatorem był Opolski Związek Lekkiej Atletyki. Nasza Publiczna Szkoła Podstawowa nr 1 brała udział w tych zawodach sportowych. Reprezentowali ją uczniowie: Amelia Depta, Martyna Stonoga i Daniel Pytel.

Oprócz zmagania sportowych w biegu na 60 i 600 metrów nasi zawodnicy mieli świetną okazję poznać polskich olimpijczyków: Dawida Tomalę – złotego medalistę olimpijskiego z Tokio (2020) w chodzie sportowym na 50 km, Władysława Kozakiewicza – złotego medalistę olimpijskiego z Moskwy (1980) w skoku o tyczce, Urszulę Kielan – srebrną medalistkę olimpijską w skoku wzwyż z Moskwy (1980) oraz Jacka Wszolę – złotego medalistę olimpijskiego z Montrealu (1976) w skoku w wzwyż i srebrnego medalistę olimpijskiego z Moskwy (1980) w skoku wzwyż.

Takie spotkania służą integracji czynnych zawodowo sportowców kadry Polski z młodzieżą, która dopiero wkracza do profesjonalnego sportu. Trenerem naszych zawodników jest Violetta Oliwa, która prowadzi grupę lekkoatletów z projektu ministerialnego „Lekkoatletyka dla każdego”.

Violetta Oliwa

XIX Mistrzostwa Śląska w Sportach i Sztukach Walki oraz Festiwal Sztuk Walki w Ozimku

Wdniu 9 października 2021 r. w Ozimku odbyły się XIX Mistrzostwa Śląska w Sportach i Sztukach Walki oraz Festiwal Sztuk Walki pod patronatem Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka.

Organizatorem mistrzostw, była Akademia Wojskowych Sztuk Walki oraz Stowarzyszenie Nasza Nowa Schodnia. Rywalizacja

odbyła się zarówno w walkach, jak i w formach technicznych. Zawodnicy walczyli z wielkim zaangażowaniem w myśl zasad fair play. Najlepsi otrzymali medale, puchary, dyplomy i nagrody.

Po zakończonej rywalizacji sportowej można było też obejrzeć widowiskowy pokaz sztuk walki.

Podczas wydarzenia Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek został uhonorowany Brązowym Medalem „Za wybitne zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego”.

Prestżowe zawody odbyły się w Ozimku po raz kolejny i były ogromnym sukcesem.

Lucja Furman

Narodowy Dzień Sportu w Ozimku

Dnia 11 września w Ozimku oraz Nowej Schodni odbyło się święto wszystkich miłośników aktywności fizycznej i tych, którzy chcą rozpocząć swoją przygodę ze sportem – Narodowy Dzień Sportu. Tego dnia po raz dziewiąty w całej Polsce, zarówno w małych miejscowościach, jak i dużych miastach, odbyły się bezpłatne zajęcia sportowe. W tym roku Ozimek został miastem partnerskim Narodowego Dnia Sportu.

Narodowy Dzień Sportu to ogólnopolska kampania, w ramach której odbywają się bezpłatne wydarzenia i treningi w całej Polsce. Jej celem jest zachęcenie Polaków do aktywnego życia, pełnego sportowych wyzwań i dobrej kondycji. W dziewiątej edycji, tak jak co roku, wydarzenia swoim zasięgiem objęły wszystkie zakątki naszego kraju. Miastami partnerskimi są m.in. Siemianowice Śląskie, Sandomierz, Olsztyn, Konin czy Ozimek właśnie.

Każdy w ramach Narodowego Dnia Sportu znajdzie coś dla siebie. Kolarstwo, lekka atletyka, fitness, piłka nożna, siatkówka, tenis czy kung-fu to tylko niektóre dyscypliny, których można było spróbować 11 września. Honorowymi Ambasadarami tegorocznej edycji byli m.in. Grzegorz Krychowiak, Krzysztof Wiłkomirski, Michał Karmowski czy polskie wioślarki - srebrne medalistki z Tokio: Agnieszka Kobus-Zawajska, Maria Sajdak, Marta Wieliczko i Katarzyna Zillmann. Na spragnionych treningów czekały też mniej znane sporty: teqball, czyli odbijanie piłki nogami, ciałem lub głową w taki sposób, by trafiła ona w specjalnie zaprojektowany do tego stół, ringo – rzucanie gumowym kółkiem tak, aby upadło na boisku przeciwników oraz zespołowa gra z użyciem drewnianego kija i piłeczki, czyli palant. Wielka baza ćwiczeń i treningów znajduje się na stronie internetowej www.narodowydzien sportu.pl.

W Ozimku 11 września wszyscy, którzy kochają sport, mogli bezpłatnie obejrzeć hitowy mecz 4. Ligi Opolskiej pomiędzy Małapanwią Ozimek a Polonią Głubczyce. Wejście na mecz było darmowe, a każdy widz otrzymał pamiątkowy bilet. W przerwie spotkania Dyrektor Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Ozimku Arkadiusz Banik oraz Prezes Klubu Sportowego Małapanew Tomasz Michalak wylosowali numery pięciu szczęśliwych biletów, których posiadacze otrzymali gadżety Gminy Ozimek oraz piłki. Główną nagrodą w loterii była koszulka meczowa Małapanwi Ozimek z autografem wychowanka klubu – obecnie występującego w Odrze Opole – Mateusza Marca. Inicjatywa miała na celu zachęcenie kibiców z terenu naszej gminy do wspierania drużyn sportowych ją reprezentujących i spotkała się z dużym zainteresowaniem.

Z kolei w Nowej Schodni odbył się sportowy piknik rodziny organizowany przez Stowarzyszenie Nasza Nowa Schodnia. Mnóstwo atrakcji dla młodszych i starszych, mecze piłkarskie: Rodzice vs Dzieci oraz Drużyna Burmistrza vs Stowarzyszenie Nasza Nowa Schodnia, obficie zaopatrzone bufet, loteria fantowa, koncert oraz zabawa taneczna do białego rana! To wszystko sprawiło, że od godz. 14.00 na boisku

przy Szkole Podstawowej nr 2 zjawily się rzesze mieszkańców naszej gminy. Impreza okazała się ogromnym sukcesem oraz pokazała, że przy współpracy Urzędu Gminy, Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku, ozimskiego MOSiR-u, wielu sponsorów i darczyńców, lecz przede wszystkim dzięki ogromowi pracy włożonemu przez Stowarzyszenie Nasza Nowa Schodnia na czele z Prezesem Grzegorzem Filipkiem, można zorganizować fantastyczne wyda-

rze, które – jak mamy nadzieję – będzie się odbywało cyklicznie.

Narodowy Dzień Sportu w Gminie Ozimek zagościł po raz pierwszy, jednakże jesteśmy przekonani, że w kolejnych latach uda nam się Państwu zaprosić do udziału w kolejnych jego edycjach. Kampania jest współfinansowana przez Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Arkadiusz Banik

75-lecie KS Małapanew Ozimek cz. 7

Historia Szczypiorniaka

Do lat 70. XX wieku HKS Małapanew Ozimek odnosił większe sukcesy w piłce ręcznej, niż w piłce nożnej. Sekcja szczypiornistów, w zaledwie 10 lat od jej utworzenia, stała się jedną z czołowych w Polsce. Dziś przypomnimy nieco zapomnianą już historię tej dyscypliny w naszym mieście.

Po II wojnie światowej piłka ręczna zdobywała na Śląsku coraz większą popularność. Uprawiano wówczas odmianę 11-osobową, która cechowała się tym, iż mecze rozgrywano na boiskach trawiastych, z bramkami identycznymi jak w piłce nożnej, z polem karnym o szerokości 14 metrów. Najlepszymi zespołami z okolic Ozimka były wówczas: Comet Szczepanowice (Mistrzostwo Polski w 1959 r.), Chrobry Groszowice oraz Gwardia Opole. Sukcesy sąsiednich rywali popchnęły działaczy HKS-u do utworzenia sekcji szczypiorniaka w Ozimku.

W 1951 r. drużynę HKS Małapanew Ozimek zgłoszono do rozgrywek szczebla powiatowego. W swoim pierwszym meczu drużyna uległa towarzyszko 3:12 Sparcie Suchy Bór, zaś na inaugurację ligi HKS zremisował 5:5 z LZS Chrzastowice. Swoją pierwszy sezon Małapanew ukończyła na 2. miejscu. W 1953 r. udało się już uzyskać awans do klasy wojewódzkiej, w której drużyna występowała przez kilka kolejnych lat. W 1954 r. w Ozimku rozegrano mecz pomiędzy reprezentacją Węgier a drużyną Zrzeszenia Sportowego „Stal” – mecz ten przyciągnął tłumy na stadion w Ozimku, a swoją szansę dostali zawodnicy Małapanewi: H. Hagen, W. Gola, W. Panic, P. Feliks i H. Meister.

Sezon 1955 przynosi pierwsze sukcesy – zespół zajmuje II miejsce w lidze wojewódzkiej oraz zdobywa Puchar Województwa Opolskiego. Grali wówczas: P. Honkisz, L. Joszko, J. Cebula, E. Chlubek, Z. Gorys, H. Buhl, P. Pacuła, J. Puzik, T. Kowalski, E. Piechota i H. Hagen (który był grającym trenerem). Rok 1957 przyniósł reformę rozgrywek, utworzono ligę międzywojewódzką, gdzie występowała nasza drużyna. Do Ozimka wówczas zaczęły przyjeżdżać drużyny z całego Śląska. Dodatkowo nasze miasto gościło dwa międzynarodowe mecze, w których męska i żeńska Reprezentacja Polski juniorów podejmowała kadrę Rumunii. Na ten mecz został powołany P. Pacuła, który zdobył jedną z bramek. Kolejny sezon przyniósł utworzenie II ligi państwowej, do której zgłoszono naszą drużynę – w niej Małapanew pokazuje się z dobrej strony zajmując IV miejsce (1958) oraz VI miejsce (1959).

Początek lat 60. obfituje w pasmo sukcesów szczypiornistów z Ozimka. W sezonie 1960/61 Małapanew uzyskuje awans do I ligi krajowej, tracąc zaledwie 1 pkt w całych rozgrywkach. Sukces ten był pięknym zwieńczeniem 10-lecia sekcji. Czołówka tabeli przedstawiała się wówczas następująco:

- Małapanew – 31 pkt, br. 212-106;
- Górnik Świętochłowice – 21 pkt, br. 148-91;
- Opolanin Opole – 19 pkt, br. 177-159.

W okresie przygotowawczym Małapanew sensacyjnie pokonała wicemistrza Polski – Orła

Szczepanowice 11-7 (w drużynie tej występowało siedmiu reprezentantów Polski). To zwycięstwo odbiło się szerokim echem w regionie, stąd działacze postanowili sprawdzić naszych zawodników na tle przeciwnika ze światowej czołówki. Do niej zaliczało się NRD-owskie Dynamo Berlin. Mecz z tą drużyną zgromadził tłumy na naszym stadionie, ale pomimo ambitnej walki hutnicy przegrali 14:9. Inauguracja sezonu wypadła za to bardzo okazale, gdyż Małapanew wysoko pokonuje Spójnię Gdańsk 15:4. Zespół pewnie sobie radzi w rozgrywkach zajmując ostatecznie V miejsce (16 pkt, br. 159-165), ustępując ekipom Śląska Wrocław, Iskry Siemianowice, Orła Szczepanowice i Rafametu Kuźnia Raciborska, zaś wyprzedzając AKS Chorzów, AZS Katowice, Budowlanych Groszowice, Spójnię Gdańsk i Kolejarza Opole. Wynik ten został również powtórzony w sezonie 1962/63, Małapanew zdobyła wtedy 19 pkt (br. 174-161). W lidze grali wówczas: Śląsk Wrocław (Mistrz Polski), Gwardia Opole (przejęła Orła Szczepanowice), Rafamet Kuźnia Raciborska, Górnik Siemianowice, AKS Chorzów, AZS Katowice, Słupia Słupsk i Odra Opole.

Warto tutaj jednak odnotować nieścisłość historyczną – zarówno Monografia Klubu wydana w 1971 roku, jak i późniejsze artykuły w Wiadomościach Ozimskich o historii piłki ręcznej w Ozimku odnotowują, że wspomniany wyżej sezon Małapanew zakończyła na III miejscu. Poświęcając jednak tej informacji zaledwie jeden akapit. Mając przed sobą tę zagwozdkę historyczną wybrałem bardziej szczegółową relację, jaką na łamach Trybuny Opolskiej przedstawił redaktor Juliusz Stecki. Nie zmienia to jednak faktu, że Ozimek był wówczas czołowym ośrodkiem szczypiorniaka w kraju. W drużynie wyróżniał się Helmut Hagen, który został królem rundy jesiennej (43 bramki) i był stale powoły-

wany do kadry narodowej. Do kadry juniorów powoływany był Z. Gorys, zaś H. Buhl imponował techniką. Duet zawodników: J. Mularczyk (kpt.) oraz P. Pacuła stanowił w obronie zapórę nie do przejścia. Największy sukces sportowy osiągnął jednak bramkarz Teodor Kowalski, który w 1963 r. wystąpił na Mistrzostwach Świata w Szwajcarii, gdzie razem z reprezentacją Polski zajął IV miejsce. Oprócz nich w drużynie grali m. in. K. Kansy, A. Jurzak, E. Chlubek, E. Klimas, P. Honkisz, E. Piechota, J. Puzik i L. Joszko.

Niestety popularność piłki ręcznej 11-osobowej słabła na rzecz bardziej widowiskowej odmiany 7-osobowej. Mniejsze pole gry gwarantowało większe emocje, z kolei zawodnicy nie musieli dysponować aż tak dobrym przygotowaniem fizycznym, jak ich koledzy z boisk trawiastych. Ostatecznie decyzją administracyjną zlikwidowano rozgrywki ligowe w odmianie 11-osobowej, w której to Małapanew odnosiła największe sukcesy. Na pocieszenie można powiedzieć, że nasz klub nigdy nie spadł z najwyższej klasy rozgrywkowej. Pomimo rewolucyjnych zmian, działaczom szybko udało się przestawić sekcję na nowe tory, czego dowodem było bardzo sprawne zbudowanie boiska kortowego dla szczypiornistów (znajdowało się ono na miejscu dzisiejszego Orlika). Zespół zaczynał rozgrywki od ligi wojewódzkiej, po czym szybko awansował na szczebel międzywojewódzki, który w 1968 r. został przemianowany na II ligę terytorialną.

Pierwszy sezon w II lidze przyniósł ogromny sukces, bowiem drużyna wygrała całe rozgrywki z przewagą 7 punktów. Dało to prawo gry w turnieju barażowym o awans do I ligi, który odbywał się w Mielcu. W nim brylowały ekipy Concordii Piotrków i Stali Mielec, które wywalczyły awans. Pomimo porażki zespół zebrał wiele pochwał. Prym w drużynie wiedli młodzi

zawodnicy m. in.: H. Zajączkowski, P. Loch, A. Kiedroń, F. Mludek oraz H. Peisker. Trenerem zespołu był P. Honkisz. Rozwijała się również baza sportowa, gdyż dzięki staraniom zarządu klubu utworzono boisko do piłki ręcznej o nawierzchni asfaltowej wraz z zadaszoną trybuną. W sezonie 1969/70 Małapanew ponownie wygrała II ligę i znów przyszło jej rywalizować w turnieju barażowym, który tym razem odbywał się w Opolu. W nim nasz zespół ponownie spotkał się ze Stalą Mielec, z którą sensacyjnie wygrał. Niestety w kolejnych pojedynkach nasi piłkarze ulegli Sparcie Katowice i AZS AWF Warszawa, kończąc zmagania na ostatnim miejscu (br. 39-52). Jak się później okazało, było to ostatnie podejście Małapanwi do I ligi. Po nieudanej próbie spora część drużyny odeszła, m. in. do Gwardii Opole udał się Henryk Zajączkowski, który szybko stanął się legendą tamtejszego klubu. W latach 70. nie brakowało także okazji do spotkań międzynarodowych – nasza „siódemka” mierzyła się w mocno obsadzonym turnieju z okazji XXV rocznicy wyzwolenia Opolszczyzny – w nim Małapanew mierzyła się m. in. z SC Magdeburg, SC Lipsk (NRD), Banikiem Karwina (Czechosłowacja) oraz z Mistrzem Polski – Śląskiem Wrocław. Ostatecznie nasza drużyna zajęła w nim 5 miejsce. Opolski „Okraglak” bardzo często gościł turnieje piłki ręcznej o randze międzynarodowej, w których rywalizowała nasza siódemka – co dziś wydaje się rzeczą nieprawdopodobną. Trzon drużyny stanowili wówczas: Franciszek Mludek, Andrzej Kiedroń, Bogdan Duchnowski, Paweł Loch, Marian Saładziak, Jan Puzik, Henryk Buhl, Edward Jagosz, Hubert Czok, Jan Warzecha, Horst Dietrich, Jan Czok, Janusz Oleksyn, Piotr Szklorz oraz Krzysztof Mańka.

Rok 1974 był ostatni, w którym nasi szczypiarze występowali w II lidze. W kolejnych sezonach zespół walczył w III lidze (1975-79). W latach 80. HKS grał w rozgrywkach wojewódzkich, zaś od sezonu 1989/90 aż do roku 2000 Małapanew występowała w lidze międzywojewódzkiej. O wielkich sukcesach z przeszłości można było jedynie pomarzyć. Ogromny wpływ na taki stan rzeczy miał brak hali sportowej w Ozimku. Problem sygnalizowano już w 1971 roku we wspomnianej wcześniej monografii z okazji 25-lecia HKS-u: „problem, który spędza sen z oczu działaczy i zawodników sekcji to sprawa budowy tak niezbędnej w Ozimku hali sportowej. Dzięki usilnym staraniom władz polityczno-gospodarczych huty czynione są już pierwsze kroki w tym kierunku”. Owa hala miała powstać na terenie budowanego basenu – jakim niepowodzeniem skończyła się ta inwestycja wie każdy mieszkaniec Gminy Ozimek. Dekada lat 90. upłynęła pod znakiem występów na szczeblu ponad wojewódzkim. Tam zespół plasował się głównie w środkowej części tabeli. Kibice jednak nie mogli dopingować swoich podopiecznych u siebie, gdyż brak hali sportowej powodował, że zimą seniorzy zmuszeni byli korzystać z gościnności hali w Zawadzkiem. Mecze „na asfalcie” mogły odbywać się od kwietnia, kiedy to rozgrywki były bliskie zakończenia. Problem rozwiązał się dopiero w 1998 roku, kiedy oddano do użytku salę gimnastyczną przy Szkole Podstawowej nr 3. W drużynie grali wówczas m. in. Adam Kulesa, Krzysztof Banach, Krzysztof Wiecha, Karol Szyszka, Zbigniew Kalinowski, Krzysz-

tof Dorwa, Grzegorz Pinta, Dariusz Obodzień, Damian Kulik, Wiesław Wilk, Andrzej Sobania, Zygmunt Olkowski, Tomasz Narusek, Piotr Pilak, Mirosław Wieszołek, Mirosław Mularczyk, Krzysztof Kotarski (skład w latach 1995-1998).

Początek nowego wieku był dla Małapanwi bardzo obiecujący. Młody zespół, oparty na wychowankach i juniorach sprawił niespodziankę zdobywając Puchar Polski na szczeblu województwa (nasz zespół wyeliminował II ligowe ekipy Stali Zawadzkie i GKS-u Grodków). Na szczeblu ogólnokrajowym nasza drużyna, po wyrównanym meczu, została wyeliminowana przez Miedź Legnicę. W 2001 r. nasi szczypiarze wygrali ligę międzywojewódzką (tracąc zaledwie 2 pkt.) i po ponad 20 letniej przerwie awansowali do II ligi (wówczas był to trzeci szczebel w krajowej piłce ręcznej). Awans wywalczyli: Adam Nowak, Mirosław Wieszołek, Damian Kulik, Dariusz Obodzień (kpt.), Krzysztof Gocman, Maciej Beresiewicz, Wojciech Aksamit, Marek Puzakowski, Łukasz Kępkowski, Maciej Brocki i Andrzej Motyka. Trenerem był Jerzy Rusin.

Mecze w nowej lidze były jednak bolesną weryfikacją dla naszych zawodników. Pomimo wzmocnień z pobliskiej Gwardii Opole, Małapanew zakończyła sezon na ostatnim miejscu, przegrywając wszystkie mecze (bilans bramkowy: 474-743). Najlepszym strzelcem był wówczas Michał Stelmasczyk, który rzucił 99 bramek.

Likwidacja ligi międzywojewódzkiej sprawiła, że nasz zespół... nie miał gdzie spaść. Pogarszająca się sytuacja ekonomiczna klubu, a także niekorzystny podział grup II ligi (zmuszający zawodników do dalekich wyjazdów w głąb kraju) sprawiła, że sekcja seniorów została rozwiązana. W 2004 roku w wyniku zawieszenia działalności przez HKS Małapanew, sekcja piłki ręcznej została wchłonięta przez nowo powstałe Miejsko-Gminne Towarzystwo Sportowe „Siódemka”. Klub ten osiągał ogromne sukcesy w dziedzinie szkolenia młodzieży (m. in. pierwsze kroki stawił w nim były reprezentant Polski – Paweł Genda), ale tylko w jednym sezonie udało mu się wskrzesić piłkę ręczną seniorów. Było to w roku 2015, kiedy to Siódemka występowała w III lidze śląskiej, gdzie zajęła 10 miejsce z dorobkiem 7 pkt (br. 441-626). Nieste-

ty od kilku lat ta dyscyplina sportu przestała być w jakikolwiek sposób uprawiana w naszym mieście. Wpływ na to ma zdecydowanie brak nowoczesnej hali sportowej, małe zainteresowanie dzieci i młodzieży, a także mała liczba osób chcących włączyć się w trud odbudowy szczypiarniaka w naszej gminie.

Warto przypomnieć również postać pochodzącego z naszej gminy utytułowanego sędziego piłki ręcznej – Jerzego Pasonia. Na początku lat 50. Pason zainteresował się tym sportem i podjął treningi. Niestety słabe warunki fizyczne sprawiły, że nie miał szans na karierę sportową, stąd szybko z zawodnika przekwalifikował się na sędziego. W 1952 r. został sędzią, 6 lat później został sędzią klasy państwowej, zaś od 1959 r. uzyskał prawo rozstrzygania spotkań na szczeblu międzynarodowym. Jego największym sukcesem było poprowadzenie w 1962 r. finału Pucharu Europy kobiet pomiędzy Spartakiem Praga a ORK Belgrad. Czechosłowacka prasa odnotowała, że Pason prowadził ten mecz z wielką precyzją przy wypełnionej widowni. W kolejnych latach sędziował również mecze Młodzieżowych Mistrzostw Świata (Holandia 1968), Mistrzostw Świata mężczyzn (Francja 1970) czy też Mistrzostw Świata kobiet (Holandia 1971). Karierę międzynarodową zakończył w 1984 r., z kolei ostatni mecz Jerzy Pason poprowadził w 1997 r., co daje imponujące 45 lat sędziowania. Po zakończeniu kariery aktywnie brał udział w pracach nad przepisami gry w piłkę ręczną, a także działał we władzach Związku Piłki Ręcznej w Polsce zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym. Do końca życia był związany z Gminą Ozimek. Swoją pasję do piłki ręcznej przekazał w rodzinie, gdyż jeden z wnuków jest czynnym sędzią piłki ręcznej. Jerzy Pason zmarł 12 lutego 2021 r. w wieku 88 lat.

W kolejnej, ostatniej już części naszego cyklu przypomnimy historię innych, mniej znanych sekcji jakie wchodziły w skład Małapanwi Ozimek na przestrzeni 75 lat. Tradycyjnie zachęcam do dzielenia się wspomnieniami, a także do udostępniania pamiątek związanych ze sportem w Ozimku. Kontakt: kevin14@poczta.onet.pl.

Kewin Adamczyk

Wyniki międzyszkolnych zawodów sportowych

20.09.2021 R. „FESTIWAL SZTAFET” ZAWODY GMINNE

Sztafeta 4 x 100 m dziewcząt:

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dylakach

Sztafeta 4 x 100 m chłopców:

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dylakach

24.09.2021 R. „FESTIWAL SZTAFET” FINAŁ POWIATOWY

Sztafeta 4 x 100 m – rocznik 2009 i młodsi

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dąbrowie
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dylakach
4. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
5. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
6. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie

Sztafeta szwedzka dziewcząt – rocznik 2009 i młodsi

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Łubnianach
  2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Turawie
  3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie
- ### Sztafeta 4 x 100m chłopców 2009 i młodsi:
1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dylakach, Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
  2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim

Sztafeta szwedzka chłopców – rocznik 2009 i młodsi:

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Łubnianach
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Starych Siolkowicach
4. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie

Sztafeta 4 x 100 m dziewcząt – rocznik 2007-8

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim

Sztafeta 4 x 100 chłopców – rocznik 2007-8

1. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
2. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
3. Szkoła Podstawowa w Osowcu

Sztafeta olimpijska dziewcząt – rocznik 2007-8

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Łubnianach
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Starych Siolkowicach
4. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie

Sztafeta olimpijska Chłopców - rocznik 2007-8

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Starych Siolkowicach
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Łubnianach
4. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie

29.09.2021 Finał Powiatowy w Sztafetowych biegach przełajowych w Ozimku

Dziewczęta – rocznik 2009 i młodsi

1. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie
2. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Zimnicach Wielkich
4. Publiczna Szkoła Podstawowa w Dylakach
5. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tułowicach

Chłopcy – rocznik 2009 i młodsi

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
3. Szkoła Podstawowa w Tułowicach

Dziewczęta – rocznik 2007-8

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
3. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim

Chłopcy – rocznik 2007-8

1. Szkoła Podstawowa nr 3 w Ozimku
2. Publiczna Szkoła Podstawowa w Karłowicach
3. Szkoła Podstawowa nr 1 w Niemodlinie
4. Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarnowie Opolskim
5. Publiczna Szkoła Podstawowa w Popielowie

Jan Kamiński